

Svensk utgåva

Meddelanden och upplysningar

<u>Informationsnummer</u>	Innehållsförteckning	Sida
	I <i>Meddelanden</i>	
	Domstolen	
	DOMSTOLEN	
2003/C 264/01	Domstolens dom (sjätte avdelningen) av den 11 september 2003 i mål C-197/99 P: Konungariket Belgien mot Europeiska gemenskapernas kommission m.fl. (Överklagande – EKSG-fördraget – Statligt stöd – Femte regelverket för stöd till stålindustrin – Kommissionens beslut 97/271/EKSG om förbud mot vissa finansiella stödåtgärder till förmån för ett stålföretag – Artikel 33 i EKSG-fördraget – Åsidosättande)	1
2003/C 264/02	Domstolens dom av den 9 september 2003 i mål C-137/00 (begäran om förhandsavgörande från High Court of Justice (England & Wales), Queen's Bench Division (Crown Office): The Queen mot Milk Marque Ltd, National Farmers' Union (Gemensam jordbrukspolitik – Artiklarna 32–38 EG – Förordning (EEG) nr 804/68 – Den gemensamma organisationen av marknaden för mjölk och mjölkprodukter – Riktpreis för mjölk – Förordning nr 26 – Tillämpning av vissa konkurrensregler på produktion av och handel med jordbruksvaror – Medlemsstaternas möjlighet att tillämpa nationella konkurrensregler på mjölkproducenter som har valt att organisera sig i kooperativ och som har inflytande på marknaden)	2
2003/C 264/03	Domstolens dom (femte avdelningen) av den 18 september 2003 i mål C-331/00: Republiken Grekland mot Europeiska gemenskapernas kommission (EUGF) – Avslut av räkenskaper – Räkenskapsåren 1996, 1997 och 1998 – Jordbruksgrödor – Notkött – Stöd för förtidspensionering)	3

SV

2

(Fortsättning på nästa sida)

<u>Informationsnummer</u>	Innehåll (Fortsättning)	Sida
2003/C 264/04	Domstolens dom (sjätte avdelningen) av den 18 september 2003 i mål C-338/00 P: Volkswagen AG (Överklagande – Konkurrens – Distribution av motorfordon – Avskärmning – Artikel 85 i EG-fördraget (nu artikel 81 EG) – Förordning (EEG) nr 123/85 – Huruvida det berörda företaget skall bära ansvaret för överträdelsen – Rätten att yttra sig – Motiveringsskyldighet – Rättsliga följder av att uppgifter röjts för pressen – Betydelsen av en rättsenlig delgivning för beräkningen av böterna – Anslutningsöverklagande)	3
2003/C 264/05	Domstolens dom (femte avdelningen) av den 18 september 2003 i mål C-346/00: Förenade kungariket Storbritannien och Nordirland mot Europeiska gemenskapernas kommission (EUGFJ) – Avslut av räkenskaper – Räkenskapsåren 1996 och 1997 – Jordbruksgrödor)	4
2003/C 264/06	Domstolens dom (femte avdelningen) av den 18 september 2003 i mål C-416/00 (begäran om förhandsavgörande från Tribunale Civile di Padova): Tommaso Morellato mot Comune di Padova (Artiklarna 30 och 36 i EG-fördraget (nu artiklarna 28 EG och 30 EG i ändrad lydelse) – Säljformer – Nationella bestämmelser enligt vilka djupfryst bröd som lagligen tillverkats i en medlemsstat och som släpps ut på marknaden i en annan medlemsstat efter färdiggräddning skall vara förpackat på förhand och försett med en särskild märkning)	4
2003/C 264/07	Domstolens dom av den 11 september 2003 i mål C-445/00: Republiken Österrike mot Europeiska unionens råd (System med miljöpoäng för transport med tung lastbil genom Österrike – Ändring genom förordning (EG) nr 2012/2000 – Rättsstridighet)	5
2003/C 264/08	Domstolens dom (tredje avdelningen) av den 11 september 2003 i mål C-6/01 (begäran om förhandsavgörande från Tribunal Cível da Comarca de Lisboa): Associação Nacional de Operadores de Máquinas Recreativas (Anomar) m.fl. mot Estado português (Frihet att tillhandahålla tjänster – Anordnande av hasardspel eller spel om pengar – Spelautomater)	5
2003/C 264/09	Domstolens dom (sjätte avdelningen) av den 11 september 2003 i mål C-13/01 (begäran om förhandsavgörande från Giudice di pace di Genova): Safalero Srl mot Prefetto di Genova (Direktiv 1999/5/EG – Radioutrustning och teleterminalutrustning – Verksamt rättsligt skydd för rättigheter som följer av gemenskapsrätten – Tillåtligheten av sanktionsåtgärder som föreskrivs i nationell lagstiftning – Invändning mot ett beslag som företagits mot tredje man)	6
2003/C 264/10	Domstolens dom (sjätte avdelningen) av den 11 september 2003 i mål C-114/01 (begäran om förhandsavgörande från Korkein hallinto-oikeus): AvestaPolarit Chrome Oy (Tillnärmning av lagstiftning – Direktiven 75/442/EEG och 91/156/EEG – Begreppet avfall – Restprodukt – Gruva – Användning – Lagring – Artikel 2.1 b – Begreppet annan lagstiftning – Nationell lagstiftning som inte omfattas av direktiven 75/442/EEG och 91/156/EEG)	7

<u>Informationsnummer</u>	Innehåll (Fortsättning)	Sida
2003/C 264/11	Domstolens dom (femte avdelningen) av den 18 september 2003 i mål C-125/01 (begäran om förhandsavgörande från Sozialgericht Leipzig): Peter Pflücke mot Bundesanstalt für Arbeit (Skydd för arbetstagare – Arbetsgivarens insolvens – Garanti för betalning av lönefordringar – Nationell bestämmelse enligt vilken en ansökan om utbetalning skall framställas inom en frist på två månader och möjligheten att förlänga denna frist)	7
2003/C 264/12	Domstolens dom (första avdelningen) av den 11 september 2003 i mål C-155/01 (begäran om förhandsavgörande från Verwaltungsgerichtshof): Cookies World Vertriebsgesellschaft mbH iL, mot Finanzlandesdirektion für Tirol (Sjätte mervärdesskattedirektivet – Motorfordon som ställs till förfogande genom ett leasingavtal – Skattepliktiga transaktioner – Privat bruk – Artikel 17.6 och 17.7 – Undantag föreskrivna i nationell lagstiftning vid tidpunkten för ikraftträdandet av direktivet) ...	8
2003/C 264/13	Domstolens dom (femte avdelningen) av den 18 september 2003 i mål C-168/01 (begäran om förhandsavgörande från Hoge Raad der Nederlanden): Bosal Holding BV mot Staatssecretaris van Financiën (Etableringsfrihet – Skatter – Bolagsskatt – Begränsning av moderbolags rätt att göra avdrag för kostnader hänförliga till innehav av dotterbolag i andra medlemsstater – Kongruens i skattesystemet)	8
2003/C 264/14	Domstolens dom av den 9 september 2003 i mål C-198/01 (begäran om förhandsavgörande från Tribunale amministrativo regionale per il Lazio): Consorzio Industrie Fiammiferi (CIF) mot Autorità Garante della Concorrenza e del Mercato (Konkurrensrätt – Nationell konkurrenshämmande lagstiftning – Rätt för nationell konkurrensmyndighet att förklara sådan lagstiftning icke tillämplig – Villkor på vilka företag kan förklaras vara icke skyldiga till konkurrenshämmande beteende)	9
2003/C 264/15	Domstolens dom (sjätte avdelningen) av den 11 september 2003 i mål C-207/01 (begäran om förhandsavgörande från Corte d'appello di Firenze): Altair Chimica SpA mot ENEL Distribuzione SpA (Konkurrens – Dominerande ställning – Elleverans – Uttag av "sovrapprezzo")	9
2003/C 264/16	Domstolens dom (femte avdelningen) av den 11 september 2003 i mål C-211/01: Europeiska gemenskapernas kommission mot Europeiska unionens råd (Avtal mellan EG och Bulgarien och mellan EG och Ungern – Godstransporter på väg och kombinerade transporter – Skattesystem – Rättslig grund – Artiklarna 71 EG och 93 EG)	10
2003/C 264/17	Domstolens dom av den 9 september 2003 i mål C-236/01 (begäran om förhandsavgörande från Tribunale amministrativo regionale del Lazio): Monsanto Agricoltura Italia SpA m.fl. mot Presidenza del Consiglio dei Ministri m.fl. (Förordning (EG) nr 258/97 – Nya livsmedel – Utsläppande på marknaden – Säkerhetsutvärdering – Förenklat förfarande – Huvudsaklig överensstämmelse med befintliga livsmedel – Livsmedel som framställts av genetiskt modifierade majslinjer – Förekomst av rester av transgena proteiner – Medlemsstats åtgärd att tillfälligt begränsa eller uppskjuta handeln med eller användningen av ett nytt livsmedel på sitt territorium)	10

<u>Informationsnummer</u>	Innehåll (Fortsättning)	Sida
2003/C 264/18	Domstolens dom av den 9 september 2003 i mål C-285/01 (begäran om förhandsavgörande från Cour administrative d'appel de Douai): Isabel Burbaud mot Ministère de l'Emploi et de la Solidarité (Erkännande av examensbevis – Sjukhusdirektörer inom den offentliga sektorn – Direktiv 89/48/EEG – Begreppet examensbevis – Antagningsprov – Artikel 48 i EG-fördraget (nu artikel 39 EG i ändrad lydelse))	11
2003/C 264/19	Domstolens dom (femte avdelningen) av den 18 september 2003 i de förenade målen C-292/01 och C-293/01 (begäran om förhandsavgörande från Consiglio di Stato): Albacom SpA och Infostrada SpA mot Ministero del Tesoro, del Bilancio e della Programmazione Economica, Ministero delle Comunicazioni (Teletjänster – Allmänna auktorisationer och individuella tillstånd – Direktiv 97/13/EG – Avgifter och kostnader för individuella tillstånd)	12
2003/C 264/20	Domstolens dom (första avdelningen) av den 11 september 2003 i mål C-331/01: Konungariket Spanien mot Europeiska gemenskapernas kommission (EUGFJ) – Avslut av räkenskaper – Tilläggsbetalningar som beviljades producenter av nötkreatur år 1996 – Frist för delgivning av resultaten av undersökningarna)	12
2003/C 264/21	Domstolens dom av den 9 september 2003 i mål C-361/01 P: Christina Kik mot Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) (Förordning (EG) nr 40/94 – Artikel 115 – Gällande språkregler vid Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) (harmoniseringsbyrån) – Invändning om rättsstridighet – Icke-diskrimineringsprincipen)	13
2003/C 264/22	Domstolens dom (femte avdelningen) av den 18 september 2003 i mål C-331/00: Republiken Grekland mot Europeiska gemenskapernas kommission (EUGFJ) – Avslut av räkenskaper – Räkenskapsåren 1996, 1997 och 1998 – Jordbruksgrödor – Nötkött – Stöd för förtidspensionering)	13
2003/C 264/23	Domstolens dom av den 9 september 2003 i mål C-25/02 (begäran om förhandsavgörande från Bundesverwaltungsgericht): Katharina Rinke mot Ärztekammer Hamburg (Likabehandling av män och kvinnor – Direktiv 86/457/EEG och 93/16/EEG – Krav på att en deltidsutbildning i allmänmedicin skall omfatta ett visst antal perioder med utbildning på heltid)	14
2003/C 264/24	Domstolens dom av den 9 september 2003 i mål C-151/02 (begäran om förhandsavgörande från Landesarbeitsgericht Schleswig-Holstein): Landeshauptstadt Kiel mot Norbert Jaeger (Socialpolitik – Skydd för arbetstagares säkerhet och hälsa – Direktiv 93/104/EG – Begreppen arbetstid och viloperiod – Läkares jourtjänstgöring (Bereitschaftsdienst) på sjukhus)	14
2003/C 264/25	Mål C-338/03: Begäran om förhandsavgörande enligt beslut av Tribunale Civile e Penale di Perugia – Ufficio per le indagini preliminari – av den 12 juli 2003 i målet Allesandro Rossario m.fl.	15

<u>Informationsnummer</u>	<u>Innehåll (Fortsättning)</u>	<u>Sida</u>
2003/C 264/26	Mål C-346/03: Begäran om förhandsavgörande enligt beslut av Tribunale di Cagliari – Sezione Civile – av den 29 april 2003 i målet mellan Giuseppe Atzeni m.fl. och Regione Autonoma della Sardegna	16
2003/C 264/27	Mål C-347/03: Begäran om förhandsavgörande enligt beslut av Tribunale Amministrativo Regionale del Lazio – Sezione Seconda ter – av den 9 juni 2003 i målet mellan Regione Autonoma Friuli Venezia Giulia, och av Agenzia Regionale per lo Sviluppo Rurale (ERSA), å ena sidan, och Ministero per le Politiche Agricole e Forestali, vilket även rör Regione Veneto, å andra sidan	17
2003/C 264/28	Mål C-350/03: Begäran om förhandsavgörande enligt beslut av Landesgericht Bochum av den 29 juli 2003 i målet mellan 1. Elisabeth Schulte, 2. Wolfgang Schulte och Deutsche Bausparkasse Badenia AG	18
2003/C 264/29	Mål C-356/03: Begäran om förhandsavgörande enligt beslut av Bundesgerichtshof av den 9 juli 2003 i målet mellan Dr. Dr. Elisabeth Mayer och Versorgungsanstalt des Bundes und der Länder	18
2003/C 264/30	Mål C-357/03: Talan mot Republiken Österrike väckt den 19 augusti 2003 av Europeiska gemenskapernas kommission	19
2003/C 264/31	Mål C-358/03: Talan mot Republiken Österrike väckt den 19 augusti 2003 av Europeiska gemenskapernas kommission	19
2003/C 264/32	Mål C-359/03: Talan mot Republiken Österrike väckt den 19 augusti 2003 av Europeiska gemenskapernas kommission	20
2003/C 264/33	Mål C-360/03: Talan mot Republiken Österrike väckt den 19 augusti 2003 av Europeiska gemenskapernas kommission	20
2003/C 264/34	Mål C-362/03: Talan mot Republiken Österrike väckt den 21 augusti 2003 av Europeiska gemenskapernas kommission	21
2003/C 264/35	Mål C-363/03: Talan mot Republiken Österrike väckt den 21 augusti 2003 av Europeiska gemenskapernas kommission	21
2003/C 264/36	Mål C-377/03: Talan mot Konungariket Belgien väckt den 9 september 2003 av Europeiska gemenskapernas kommission	21
2003/C 264/37	Mål C-378/03: Talan mot Konungariket Belgien väckt den 9 september 2003 av Europeiska gemenskapernas kommission	22
2003/C 264/38	Mål C-381/03: Talan mot Republiken Italien väckt den 10 september 2003 av Europeiska gemenskapernas kommission	23

<u>Informationsnummer</u>	Innehåll (<i>Fortsättning</i>)	Sida
2003/C 264/39	Mål C-384/03: Talan mot Konungariket Spanien väckt den 12 september 2003 av Europeiska gemenskapernas kommission	23
2003/C 264/40	Mål C-386/03: Talan mot Förbundsrepubliken Tyskland väckt den 12 september 2003 av Europeiska gemenskapernas kommission	23
2003/C 264/41	Mål C-387/03: Talan mot Republiken Grekland väckt den 15 september 2003 av Europeiska gemenskapernas kommission	24
2003/C 264/42	Mål C-392/03: Talan mot Republiken Italien väckt den 16 september 2003 av Europeiska gemenskapernas kommission	24
2003/C 264/43	Mål C-393/03: Talan mot Europeiska gemenskapernas kommission väckt den 18 september 2003 (telex av den 11 september 2003) av Republiken Österrike	25
2003/C 264/44	Mål C-395/03: Talan mot Konungariket Nederländerna väckt den 19 september 2003 av Europeiska gemenskapernas kommission	26
2003/C 264/45	Avskrivning av mål C-214/02	26
2003/C 264/46	Avskrivning av mål C-219/02	26
2003/C 264/47	Avskrivning av de förenade målen C-242/02 och C-243/02	26
FÖRSTAINSTANSRÄTTEN		
2003/C 264/48	Mål T-243/03: Talan mot Byrån för harmonisering inom den inre marknaden väckt den 27 juni 2003 av Guardant, Inc.	27
2003/C 264/49	Mål T-259/03: Talan mot Europeiska gemenskapernas kommission väckt den 21 juli 2003 av "Z"	27
2003/C 264/50	Mål T-261/03: Talan mot Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) väckt den 18 juli 2003 av Euro Style '94 S.r.l.	28
2003/C 264/51	Mål T-271/03: Talan mot Europeiska gemenskapernas kommission väckt den 30 juli 2003 av Deutsche Telekom AG	29
2003/C 264/52	Mål T-274/03: Talan mot Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) väckt den 4 augusti 2003 av Focus Magazin Verlag GmbH	30

<u>Informationsnummer</u>	Innehåll (Fortsättning)	Sida
2003/C 264/53	Mål T-277/03: Talan mot Europeiska gemenskapernas kommission väckt den 23 juli 2003 av Dionysia Eleftheriadi	30
2003/C 264/54	Mål T-278/03: Talan mot Europeiska unionens råd väckt den 8 augusti 2003 av Van Mannekus & Co. B.V.	31
2003/C 264/55	Mål T-289/03: Talan mot Europeiska gemenskapernas kommission väckt den 19 augusti 2003 av British United Provident Association Limited, BUPA Insurance Limited och BUPA Ireland Limited	32
2003/C 264/56	Mål T-290/03: Talan mot Europeiska gemenskapernas kommission väckt den 18 augusti 2003 av Georgios Pantoulis	33
2003/C 264/57	Mål T-292/03: Talan mot Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) väckt den 20 augusti 2003 av Messe Berlin GmbH	33
2003/C 264/58	Mål T-295/03: Talan mot Europeiska gemenskapernas kommission väckt den 29 augusti 2003 av Poli Sud s.r.l.	34
2003/C 264/59	Mål T-296/03: Talan mot Europeiska gemenskapernas kommission väckt den 29 augusti 2003 av Proteco s.r.l.	34
2003/C 264/60	Mål T-297/03: Talan mot Europeiska gemenskapernas kommission väckt den 29 augusti 2003 av Tomasetto Achille s.a.s. di Tomasetto Andrea & C.	34
2003/C 264/61	Mål T-298/03: Talan mot Europeiska gemenskapernas kommission väckt den 29 augusti 2003 av Lavorazione Cuoio e Pelli Bieffe s.r.l.	35
2003/C 264/62	Mål T-299/03: Talan mot Europeiska gemenskapernas kommission väckt den 29 augusti 2003 av Nuova Fa.U.Di. s.r.l.	35
2003/C 264/63	Mål T-300/03: Talan mot Europeiska unionens råd väckt den 29 augusti 2003 av Moser Baer India Limited	35
2003/C 264/64	Mål T-302/03: Talan mot Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) väckt den 4 september 2003 av PTV Planung Transport Verkehr AG	36
2003/C 264/65	Mål T-304/03: Talan mot Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) väckt den 8 september 2003 av Bayer AG	37

<u>Informationsnummer</u>	Innehåll (<i>Fortsättning</i>)	Sida
2003/C 264/66	Mål T-307/03: Talan mot Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) väckt den 4 september 2003 av WHG Westdeutsche Handelsgesellschaft mbH	37
2003/C 264/67	Mål T-308/03: Talan mot Europeiska gemenskapernas kommission väckt den 8 september 2003 av Valérie Wiame	38
2003/C 264/68	Mål T-312/03: Talan mot Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) väckt den 12 september 2003 av Wassen International Limited	39
2003/C 264/69	Avskrivning av mål T-250/99	39
2003/C 264/70	Avskrivning av mål T-288/99	40
2003/C 264/71	Avskrivning av mål T-318/99	40
2003/C 264/72	Avskrivning av mål T-111/03	40
2003/C 264/73	Avskrivning av mål T-249/03 R	40

II *Förberedande rättsakter*

.....

III *Upplysningar*

2003/C 264/74	Domstolens senaste offentliggörande i Europeiska unionens officiella tidning EUT C 251, 18.10.2003	41
---------------	--	----

I

(Meddelanden)

DOMSTOLEN

DOMSTOLEN

DOMSTOLENS DOM

(sjätte avdelningen)

av den 11 september 2003

i mål C-197/99 P: Konungariket Belgien mot Europeiska gemenskapernas kommission m.fl. ⁽¹⁾

(Överklagande – EKSG-fördraget – Statligt stöd – Femte regelverket för stöd till stålindustrin – Kommissionens beslut 97/271/EKSG om förbud mot vissa finansiella stödåtgärder till förmån för ett stålföretag – Artikel 33 i EKSG-fördraget – Åsidosättande)

(2003/C 264/01)

(Rättegångsspråk: franska)

(Preliminär översättning; den slutgiltiga översättningen kommer att publiceras i "Rättsfallssamling från Europeiska gemenskapernas domstol och förstainstansrätt")

I mål C-197/99 P, Konungariket Belgien (ombud: A. Snoecx, biträdd av advokaterna J.-M. De Backer, G. Vandensanden och L. Levi), med stöd av Compagnie belge pour le financement de l'industrie SA (Belfin) (advokater: M. van der Haegen, D. Waelbroeck och A. Fontaine), angående överklagande av dom meddelad den 25 mars 1999 av Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt (fjärde avdelningen i utökad sammansättning) i mål T-37/97, Forges de Clabecq mot kommissionen (REG 1999, s. II-859), i vilket det förs talan om upphävande av denna dom, i vilket de andra parterna är: Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: G. Rozet) Forges de

Clabecq SA i konkurs, Clabecq (Belgien), Région Wallonne och Société wallonne pour la sidérurgie SA (SWS), Liège (Belgien), har domstolen (sjätte avdelningen), sammansatt av avdelningsordföranden J.-P. Puissochet samt domarna C. Gulmann, F. Macken (referent), N. Colneric och J.N. Cunha Rodrigues, generaladvokat: P. Léger, justitiesekreterare: R. Grass, den 11 september 2003 avkunnat en dom där domslutet har följande lydelse:

- 1) Europeiska gemenskapernas förstainstansrätts dom av den 25 mars 1999 i mål T-37/97, Forges de Clabecq mot kommissionen, upphävs i den del
 - förstainstansrätten däri har missuppfattat räckvidden av kommissionens beslut 97/271/EKSG av den 18 december 1996, Stål EKSG – Forges de Clabecq, i vilket vissa finansiella stödåtgärder till förmån för Clabecq SA förklaras oförenliga med den gemensamma marknaden,
 - den i strid med artiklarna 30 och 46 första stycket i EKSG-stadgan för domstolen är bristfälligt motiverad.
- 2) Överklagandet ogillas i övrigt.
- 3) Forges de Clabecq SA:s talan om ogiltigförklaring ogillas.
- 4) Konungariket Belgien, Europeiska gemenskapernas kommission och Compagnie belge pour le financement de l'industrie SA skall bära sina rättegångskostnader i domstolen.

⁽¹⁾ EGT C 281, 2.10.1999.

DOMSTOLENS DOM

av den 9 september 2003

i mål C-137/00 (begäran om förhandsavgörande från High Court of Justice (England & Wales), Queen's Bench Division (Crown Office): The Queen mot Milk Marque Ltd, National Farmers' Union⁽¹⁾)

(Gemensam jordbrukspolitik – Artiklarna 32–38 EG – Förordning (EEG) nr 804/68 – Den gemensamma organisationen av marknaden för mjölk och mjölkprodukter – Riktpris för mjölk – Förordning nr 26 – Tillämpning av vissa konkurrensregler på produktion av och handel med jordbruksvaror – Medlemsstaternas möjlighet att tillämpa nationella konkurrensregler på mjölkproducenter som har valt att organisera sig i kooperativ och som har inflytande på marknaden)

(2003/C 264/02)

(Rättegångsspråk: engelska)

(Preliminär översättning; den slutgiltiga översättningen kommer att publiceras i "Rättsfallssamling från Europeiska gemenskapernas domstol och förstainstansrätt")

I mål C-137/00, angående en begäran enligt artikel 234 EG, från High Court of Justice (England & Wales), Queen's Bench Division (Crown Office) (Förenade kungariket), att domstolen skall meddela ett förhandsavgörande i det vid den nationella domstolen anhängiga målet mellan The Queen och The Competition Commission, tidigare The Monopolies and Mergers Commission, Secretary of State for Trade and Industry, The Director General of Fair Trading, ex parte: Milk Marque Ltd, National Farmers' Union, i närvaro av: Dairy Industry Federation (DIF), angående tolkningen av artiklarna 12 EG, 28–30 EG, 32–38 EG, 49 EG och 55 EG, rådets förordning nr 26 av den 4 april 1962 om tillämpning av vissa konkurrensregler på produktion av och handel med jordbruksvaror (EGT 1962, 30, s. 993; svensk specialutgåva, område 4, volym 1, s. 3) och rådets förordning (EEG) nr 804/68 av den 27 juni 1968 om den gemensamma organisationen av marknaden för mjölk och mjölkprodukter (EGT L 148, s. 13; svensk specialutgåva, område 3, volym 2, s. 52), i dess lydelse enligt rådets förordning (EG) nr 1587/96 av den 30 juli 1996 (EGT L 206, s. 21), har domstolen, sammansatt av tillförordnade ordföranden M. Wathelet, ordförande på första och femte avdelningarna, avdelningsordförandena R. Schintgen och C.W.A. Timmermans samt domarna C. Gulmann, D.A.O. Edward, A. La Pergola, P. Jann, V. Skouris (referent), F. Macken, N. Colneric och J.N. Cunha Rodrigues, generaladvokat: C. Stix-Hackl, justitiesekreterare: avdelningsdirektören L. Hewlett, den 9 september 2003 avkunnat en dom där domslutet har följande lydelse:

- 1) Artiklarna 32–38 EG, rådets förordning nr 26 av den 4 april 1962 om tillämpning av vissa konkurrensregler på produktion av och handel med jordbruksvaror och rådets förordning (EEG) nr 804/68 av den 27 juni 1968 om den gemensamma organisationen av marknaden för mjölk och mjölkprodukter, i dess ändrade lydelse enligt rådets förordning (EG) nr 1587/96 av den 30 juli 1996, skall tolkas så att nationella myndigheter, på området för den gemensamma organisationen av marknaden för mjölk och mjölkprodukter, i princip är behöriga att tillämpa nationell konkurrensrätt på ett mejerikooperativ med en stark ställning på den inhemska marknaden.

När nationella myndigheter med ansvar för konkurrensfrågor agerar på området för den gemensamma organisationen av marknaden för mjölk och mjölkprodukter är de skyldiga att avstå från att vidta åtgärder som strider mot eller kan äventyra den gemensamma organisationen i fråga.

Åtgärder som vidtas av nationella myndigheter med ansvar för konkurrensfrågor, på området för den gemensamma organisationen av marknaden för mjölk och mjölkprodukter, får i synnerhet inte ge upphov till effekter vilka hindrar att de mekanismer som inrättats genom den gemensamma organisationen i fråga fungerar tillfredsställande. Den omständigheten att ett mejerikooperativ före ingripandet av nämnda myndigheter tog ut ett pris som var lägre än riktpriiset är emellertid inte i sig tillräckligt för att de åtgärder som vidtagits mot kooperativet med stöd av den nationella konkurrensrätten skall anses strida mot gemenskapsrätten.

Åtgärderna får inte heller äventyra uppnåendet av målen för den gemensamma jordbrukspolitikens såsom dessa definieras i artikel 33.1 EG. De nationella myndigheterna med ansvar för konkurrensfrågor är om nödvändigt skyldiga att göra en avvägning mellan eventuellt motstridiga mål i artikel 33 EG utan att tillmäta något av dessa så stor vikt att förverkligandet av de andra omöjliggörs.

- 2) Funktionen hos det riktpris för mjölk som fastställs med stöd av artikel 3.1 i förordning nr 804/68, i dess ändrade lydelse enligt förordning nr 1587/96, utgör inte hinder mot att nationella myndigheter med ansvar för konkurrensfrågor använder riktpriiset vid bedömningen av jordbruksföretags inflytande på marknaden, genom att jämföra variationerna i de priser som faktiskt tas ut med riktpriiset.
- 3) Reglerna i fördraget om fri rörlighet för varor utgör inte hinder mot att de behöriga myndigheterna i en medlemsstat, inom ramen för tillämpningen av den nationella konkurrensrätten, förbjuder ett mejerikooperativ med en stark ställning på marknaden att sluta avtal med företag – inklusive sådana som befinner sig i andra medlemsstater – om förädling för kooperativets räkning av den mjölk som produceras av medlemmarna.

- 4) Artiklarna 12 EG och 34.2 andra stycket EG utgör inte hinder mot att åtgärder som de aktuella vidtas i förhållande till ett mejerikooperativ med en stark ställning på marknaden som utnyttjar denna ställning på ett sätt som strider mot allmänintresset, inte ens när stora vertikalt integrerade mejerikooperativ tillåts bedriva verksamhet i andra medlemsstater.

DOMSTOLENS DOM

(sjätte avdelningen)

av den 18 september 2003

(1) EGT C 176, 24.6.2000.

DOMSTOLENS DOM

(femte avdelningen)

av den 18 september 2003

i mål C-331/00: Republiken Grekland mot Europeiska gemenskapernas kommission (1)

(2003/C 264/04)

(EUGFJ) – Avslut av räkenskaper – Räkenskapsåren 1996, 1997 och 1998 – Jordbruksgrödor – Nötkött – Stöd för förtidspensionering)

(Rättegångsspråk: tyska)

(2003/C 264/03)

(Rättegångsspråk: grekiska)

(Preliminär översättning; den slutgiltiga översättningen kommer att publiceras i "Rättsfallssamling från Europeiska gemenskapernas domstol och förstainstansrätt")

(Preliminär översättning; den slutgiltiga översättningen kommer att publiceras i "Rättsfallssamling från Europeiska gemenskapernas domstol och förstainstansrätt")

I mål C-331/00, Republiken Grekland (ombud: V. Kontolaimos och I. K. Chalkias samt av C. Tsiavou) mot Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: M. Condou-Durande), angående en talan om delvis ogiltigförklaring av kommissionens beslut 2000/449/EG av den 5 juli 2000 om undantagande från gemenskapsfinansiering av vissa utgifter som verkställts av medlemsstaterna inom ramen för garantisektionen vid Europeiska utvecklings- och garantifonden för jordbruket (EUGFJ) (EGT L 180, s. 49), i den del som avser Republiken Grekland, har domstolen (femte avdelningen), sammansatt av D.A.O. Edward (referent), tillförordnad ordförande på femte avdelningen, samt domarna A. La Pergola, P. Jann, S. von Bahr och A. Rosas, generaladvokat: A. Tizzano, justitiesekreterare: avdelningsdirektören M.-F. Contet, den 18 september 2003 avkunnat en dom där domslutet har följande lydelse:

- 1) Talan ogillas.
- 2) Republiken Grekland skall ersätta rättegångskostnaderna.

(1) EGT C 355, 9.12.2000.

i mål C-338/00 P: Volkswagen AG (1)

(Överklagande – Konkurrens – Distribution av motorfordon – Avskärmning – Artikel 85 i EG-fördraget (nu artikel 81 EG) – Förordning (EEG) nr 123/85 – Huruvida det berörda företaget skall bära ansvaret för överträdelsen – Rätten att yttra sig – Motiveringsskyldighet – Rättsliga följder av att uppgifter röjts för pressen – Betydelsen av en rättsenlig delgivning för beräkningen av böterna – Anslutningsöverklagande)

I mål C-338/00 P, Volkswagen AG, med säte i Wolfsburg (Tyskland) (advokat: R. Bechtold), angående överklagande av dom meddelad den 6 juli 2000 av förstainstansrätten (fjärde avdelningen) i mål T-62/98, Volkswagen mot kommissionen (REG 2000, s. II-2707), i vilket det förs talan om delvis upphävande av denna dom, i vilket den andra parten är: Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: K. Wiedner, biträdd av advokaten H.-J. Freund), har domstolen (sjätte avdelningen), sammansatt av avdelningsordföranden J.-P. Puissochet samt domarna C. Gulmann, V. Skouris (referent), F. Macken och N. Colneric, generaladvokat: D. Ruiz-Jarabo Colomer, justitiesekreterare: avdelningsdirektören M.-F. Contet, den 18 september 2003 avkunnat en dom där domslutet har följande lydelse:

- 1) Det huvudsakliga överklagandet och anslutningsöverklagandet ogillas.
- 2) Vardera parten skall bära sin rättegångskostnad.

(1) EGT C 335, 25.11.2000.

DOMSTOLENS DOM

(femte avdelningen)

av den 18 september 2003

i mål C-346/00: Förenade kungariket Storbritannien och Nordirland mot Europeiska gemenskapernas kommission⁽¹⁾

(EUGFJ) – Avslut av räkenskaper – Räkenskapsåren 1996 och 1997 – Jordbruksgrödor

(2003/C 264/05)

(Rättegångsspråk: engelska)

(Preliminär översättning; den slutgiltiga översättningen kommer att publiceras i "Rättsfallssamling från Europeiska gemenskapernas domstol och förstainstansrätt")

I mål C-346/00, Förenade kungariket Storbritannien och Nordirland (ombud: R. Magrill, biträdd av P. Roth, QC) mot Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: M. Niejahr och K. Fitch), angående en talan om delvis ogiltigförklaring av kommissionens beslut 2000/449/EG av den 5 juli 2000 om undantagande från gemenskapsfinansiering av vissa utgifter som verkställts av medlemsstaterna inom ramen för garantisektionen vid Europeiska utvecklings- och garantifonden för jordbruket (EUGFJ) (EGT L 180, s. 49), i den del detta innebär att utgifter på 5 039 175,46 euro som verkställts av Förenade kungariket inom sektorn för jordbruksgrödor avseende räkenskapsåren 1996 och 1997 skall undantas från gemenskapsfinansiering, har domstolen (femte avdelningen), sammansatt av D.A.O. Edward, tillförordnad ordförande på femte avdelningen, samt domarna A. La Pergola, P. Jann, S. von Bahr (referent) och A. Rosas, generaladvokat: A. Tizzano, justitiesekreterare: avdelningsdirektören L. Hewlett, den 18 september 2003 avkunnat en dom där domslutet har följande lydelse:

- 1) Talan ogillas.
- 2) Förenade konungariket Storbritannien och Nordirland skall ersätta rättegångskostnaderna.

⁽¹⁾ EGT C 335, 25.11.2000.

DOMSTOLENS DOM

(femte avdelningen)

av den 18 september 2003

i mål C-416/00 (begäran om förhandsavgörande från Tribunale Civile di Padova): Tommaso Morellato mot Comune di Padova⁽¹⁾

(Artiklarna 30 och 36 i EG-fördraget (nu artiklarna 28 EG och 30 EG i ändrad lydelse) – Säljformer – Nationella bestämmelser enligt vilka djupfryst bröd som lagligen tillverkas i en medlemsstat och som släpps ut på marknaden i en annan medlemsstat efter färdiggräddning skall vara förpackat på förhand och försett med en särskild märkning)

(2003/C 264/06)

(Rättegångsspråk: italienska)

(Preliminär översättning; den slutgiltiga översättningen kommer att publiceras i "Rättsfallssamling från Europeiska gemenskapernas domstol och förstainstansrätt")

I mål C-416/00, angående en begäran enligt artikel 234 EG, från Tribunale civile di Padova (Italien), att domstolen skall meddela ett förhandsavgörande i det vid den nationella domstolen anhängiga målet mellan Tommaso Morellato och Comune di Padova angående tolkningen av artiklarna 30 och 36 i EG-fördraget (nu artiklarna 28 EG och 30 EG i ändrad lydelse), har domstolen (femte avdelningen), sammansatt av ordföranden på fjärde avdelningen C.W.A. Timmermans, tillförordnad ordförande på femte avdelningen, samt domarna D.A.O. Edward (referent), A. La Pergola, P. Jann och S. von Bahr, generaladvokat: D. Ruiz-Jarabo Colomer, justitiesekreterare: R. Grass, den 18 september 2003 avkunnat en dom där domslutet har följande lydelse:

- 1) Det krav på en på förhand ombesörjd förpackning som i en medlemsstats rätt gäller för saluföring av bröd som framställts genom färdiggräddning i denna medlemsstat av förgräddat – djupfryst eller icke-djupfryst – bröd, som importerats från en annan medlemsstat, utgör inte en kvantitativ restriktion eller en åtgärd med motsvarande verkan i den mening som avses i artikel 30 i EG-fördraget (nu artikel 28 EG i ändrad lydelse), förutsatt att detta krav tillämpas utan åtskillnad på såväl inhemska som importerade produkter och inte i praktiken innebär en diskriminering av de importerade produkterna.

Om den nationella domstolen, vid granskningen av denna förutsättning, skulle finna att nämnda krav medför ett importhinder, kan det inte motiveras med hänsyn till skyddet för människors hälsa och liv i den mening som avses i artikel 36 i EG-fördraget (nu artikel 30 EG i ändrad lydelse).

- 2) De nationella domstolarna är skyldiga att säkerställa att artikel 30 i fördraget ges full verkan, genom att ex officio underlåta att tillämpa sådana nationella bestämmelser som strider mot denna artikel.

(¹) EGT C 28, 27.1.2001.

DOMSTOLENS DOM

av den 11 september 2003

i mål C-445/00: Republiken Österrike mot Europeiska unionens råd (¹)

(System med miljöpoäng för transport med tung lastbil genom Österrike – Ändring genom förordning (EG) nr 2012/2000 – Rättsstridighet)

(2003/C 264/07)

(Rättegångsspråk: tyska)

(Preliminär översättning; den slutgiltiga översättningen kommer att publiceras i "Rättsfallssamling från Europeiska gemenskapernas domstol och förstainstansrätt")

I mål C-445/00, Republiken Österrike (ombud: H. Dossi) mot Europeiska unionens råd (ombud: A. Lopes Sabino och G. Houttuin) med stöd av Förbundsrepubliken Tyskland (ombud: W.-D. Plessing, biträdd av advokaten J. Sedemund), genom Republiken Italien (ombud: U. Leanza, biträdd av M. Fiorilli) och av Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: inledningsvis genom C. Schmidt och M. Wolfcarius, sedan av C. Schmidt och W. Wils), angående en talan om ogiltigförklaring av rådets förordning (EG) nr 2012/2000 av den 21 september 2000, om ändring av bilaga 4 till 1994 års anslutningsakt, protokoll 9 och förordning (EG) nr 3298/94 vad gäller systemet med miljöpoäng för transport med tung lastbil genom Österrike (EGT L 241, s. 18), har domstolen, sammansatt av ordföranden G.C. Rodríguez Iglesias, avdelningsordförandena J.-P. Puissochet, M. Wathelet och R. Schintgen samt domarna C. Gulmann, D.A.O. Edward, A. La Pergola, P. Jann och V. Skouris, F. Macken och N. Colneric, S. von Bahr och J.N. Cunha Rodrigues (referent), generaladvokat: J. Mischo, justitiesekreterare: byrådirektören M.-F. Contet, den 11 september 2003 avkunnat en dom där domslutet har följande lydelse:

- 1) Artikel 2 punkt 1 i rådets förordning (EG) nr 2012/2000 av den 21 september 2000 om ändring av bilaga 4 till 1994 års anslutningsakt, protokoll 9 och förordning (EG) nr 3298/94 vad gäller systemet med miljöpoäng för transport med tung lastbil genom Österrike ogiltigförklaras.
- 2) Artikel 1 och artikel 2 punkt 4 i samma förordning ogiltigförklaras, men deras verkningar skall anses vara bestående.
- 3) Talan ogillas i övrigt.
- 4) Vardera parten skall bära sin kostnad, inklusive kostnaden i det interimistiska förfarandet och i förfarandet avseende återkallelse av en handling i målet.
- 5) Förbundsrepubliken Tyskland, Republiken Italien och Europeiska gemenskapernas kommission skall bära sina kostnader.

(¹) EGT C 45, 10.2.2001.

DOMSTOLENS DOM

(tredje avdelningen)

av den 11 september 2003

i mål C-6/01 (begäran om förhandsavgörande från Tribunal Cível da Comarca de Lisboa): Associação Nacional de Operadores de Máquinas Recreativas (Anomar) m.fl. mot Estado português (¹)

(Frihet att tillhandahålla tjänster – Anordnande av hasardspel eller spel om pengar – Spelautomater)

(2003/C 264/08)

(Rättegångsspråk: portugisiska)

(Preliminär översättning; den slutgiltiga översättningen kommer att publiceras i "Rättsfallssamling från Europeiska gemenskapernas domstol och förstainstansrätt")

I mål C-6/01, angående en begäran enligt artikel 234 EG, från Tribunal Cível da Comarca de Lisboa (Portugal), att domstolen skall meddela ett förhandsavgörande i det vid den nationella domstolen anhängiga målet mellan Associação Nacional de Operadores de Máquinas Recreativas (Anomar) m.fl. och

Estado português, angående tolkningen av artiklarna 2 EG, 28 EG, 29 EG, 31 EG och 49 EG, har domstolen (tredje avdelningen), sammansatt av avdelningsordföranden J.-P. Puissochet (referent) samt domarna C. Gulmann och F. Macken, generaladvokat: A. Tizzano, justitiesekreterare: avdelningsdirektören L. Hewlett, den 11 september 2003 avkunnat en dom där domslutet har följande lydelse:

- 1) *Hasardspel och spel om pengar utgör ekonomisk verksamhet i den mening som avses i artikel 2 EG.*
- 2) *Drift av spelautomater för hasardspel eller spel om pengar skall, oavsett om den kan skiljas från verksamhet som rör tillverkning, import och distribution av sådana automater, kvalificeras som en verksamhet som rör tillhandahållande av tjänster i den mening som avses i fördraget och omfattas därför inte av artiklarna 28 EG och 29 EG, vilka rör fri rörlighet för varor.*
- 3) *Ett monopol på att anordna hasardspel eller spel om pengar omfattas inte av tillämpningsområdet för artikel 31 EG.*
- 4) *Bestämmelser i en nationell lagstiftning såsom den portugisiska lagstiftningen enligt vilka hasardspel och spel om pengar endast får anordnas och utövas i kasinon som är belägna i permanenta eller tillfälliga spelområden som inrättats genom lagdekret och som tillämpas utan åtskillnad på det egna landets medborgare och medborgare i andra medlemsstater utgör en inskränkning i friheten att tillhandahålla tjänster. Artikel 49 EG och följande artiklar utgör dock inte något hinder för en sådan nationell lagstiftning som fastställer sådana restriktioner med hänsyn till de socialpolitiska syften och bedrägeribekämpningsändamål på vilka den grundas.*
- 5) *Den omständigheten att det i andra medlemsstater eventuellt förekommer lagstiftning som föreskriver villkor för anordnande och utövande av hasardspel eller spel om pengar som är mindre restriktiva än de som föreskrivs i den portugisiska lagstiftningen saknar betydelse vid bedömningen av om sistnämnda lagstiftning är förenlig med gemenskapsrätten.*
- 6) *Inom ramen för en lagstiftning som är förenlig med EG-fördraget ankommer valet av närmare bestämmelser om organisation och kontroll av anordnande och utövande av hasardspel eller spel om pengar, såsom ingående av ett förvaltningsrättsligt koncessionsavtal med staten eller begränsning av anordnande och utövande av vissa spel till områden som vederbörligen har godkänts för detta ändamål, på de nationella myndigheterna inom ramen för deras skönsmässiga bedömning.*

DOMSTOLENS DOM

(sjätte avdelningen)

av den 11 september 2003

i mål C-13/01 (begäran om förhandsavgörande från Giudice di pace di Genova): Safalero Srl mot Prefetto di Genova ⁽¹⁾

(Direktiv 1999/5/EG – Radioutrustning och teleterminalutrustning – Verksam rättsligt skydd för rättigheter som följer av gemenskapsrätten – Tillåtligheten av sanktionsåtgärder som föreskrivs i nationell lagstiftning – Invändning mot ett beslag som företagits mot tredje man)

(2003/C 264/09)

(Rättegångsspråk: italienska)

(Preliminär översättning; den slutgiltiga översättningen kommer att publiceras i "Rättsfallssamling från Europeiska gemenskapernas domstol och förstainstansrätt")

I mål C-13/01, angående en begäran enligt artikel 234 EG, från Giudice di pace di Genova (Italien), att domstolen skall meddela ett förhandsavgörande i det vid den nationella domstolen anhängiga målet mellan Safalero Srl och Prefetto di Genova, angående tolkningen av proportionalitetsprincipen, effektivitetsprincipen och principen om ett verksam rättsligt skydd för rättigheter som följer av gemenskapsrätten, har domstolen (sjätte avdelningen), sammansatt av avdelningsordföranden J.-P. Puissochet samt domarna R. Schintgen och C. Gulmann, F. Macken och J.N. Cunha Rodrigues (referent), generaladvokat: C. Stix-Hackl, justitiesekreterare: avdelningsdirektören L. Hewlett, den 11 september 2003 avkunnat en dom där domslutet har följande lydelse:

Principen om ett verksam rättsligt skydd för enskildas rättigheter enligt gemenskapsrätten skall tolkas så, att den under sådana förhållanden som de som föreligger i målet vid den nationella domstolen inte utgör hinder för nationella bestämmelser enligt vilka importören inte får väcka talan vid domstol mot ett beslut om beslag av varor som sålts till en detaljhandlare, och vilket beslut myndigheten meddelat detaljhandlaren, om denne importör har tillgång till ett rättsmedel som är ägnat att säkerställa efterlevnaden av de rättigheter han har enligt gemenskapsrätten.

⁽¹⁾ EGT C 61, 24.2.2001.

⁽¹⁾ EGT C 79, 10.3.2001.

DOMSTOLENS DOM**(sjätte avdelningen)****av den 11 september 2003****i mål C-114/01 (begäran om förhandsavgörande från Korkein hallinto-oikeus): AvestaPolarit Chrome Oy⁽¹⁾****(Tillnärmning av lagstiftning – Direktiven 75/442/EEG och 91/156/EEG – Begreppet avfall – Restprodukt – Gruva – Användning – Lagring – Artikel 2.1 b – Begreppet annan lagstiftning – Nationell lagstiftning som inte omfattas av direktiven 75/442/EEG och 91/156/EEG)**

(2003/C 264/10)

(Rättegångsspråk: finska)

(Preliminär översättning; den slutgiltiga översättningen kommer att publiceras i "Rättsfallssamling från Europeiska gemenskapernas domstol och förstainstansrätt")

I mål C-114/01, angående en begäran enligt artikel 234 EG, från Korkein hallinto-oikeus (Finland), att domstolen skall meddela ett förhandsavgörande i det mål vid den nationella domstolen som anhängiggjorts av AvestaPolarit Chrome Oy, tidigare Outokumpu Chrome Oy, angående tolkningen av artiklarna 1 a och 2.1 b i rådets direktiv 75/442/EEG av den 15 juli 1975 om avfall (EGT L 194, s. 39; svensk specialutgåva, område 15, volym 1, s. 238) i dess lydelse enligt rådets direktiv 91/156/EEG av den 18 mars 1991 (EGT L 78, s. 32; svensk specialutgåva, område 15, volym 10, s. 66), har domstolen (sjätte avdelningen), sammansatt av avdelningsordföranden J.-P. Puissochet (referent) samt domarna R. Schintgen, V. Skouris, F. Macken och J.N. Cunha Rodrigues, generaladvokat: F.G. Jacobs, justitiesekreterare: avdelningsdirektören H.A. Rühl, den 11 september 2003 avkunnat en dom där domslutet har följande lydelse:

- 1) *I en situation sådan som den i målet vid den nationella domstolen skall innehavaren av reststen och behandlad sand som uppstår vid bearbetning av mineraler vid gruvdrift anses göra sig av med eller ha för avsikt eller skyldighet att göra sig av med dessa ämnen, varför ämnena som en följd härav skall betraktas som avfall enligt rådets direktiv 75/442/EEG av den 15 juli 1975 om avfall, i dess lydelse enligt rådets direktiv 91/156/EEG av den 18 mars 1991, såvida innehavaren inte lagligen använder dessa för utfyllnad av gruvgångarna och ger tillräckliga garantier beträffande identifiering och faktisk användning av de ämnen som är avsedda för detta ändamål.*
- 2) *I den mån nationella lagbestämmelser inte utgör en tillämpningsföreskrift till direktiv 75/442, i dess lydelse enligt direktiv 91/156 särskilt artikel 11 i detta, skall den anses utgöra annan lagstiftning, i den mening som avses i artikel 2.1 b i direktivet, som omfattar en avfallskategori som anges i denna bestämmelse, om den avser hanteringen av sådant avfall i den*

mening som avses i artikel 1 d i detta direktiv. Detta gäller under förutsättning att lagstiftningen leder till en miljöskyddsnivå som är åtminstone likvärdig med den som följer av direktivet och oavsett när lagstiftningen trädde i kraft.

⁽¹⁾ EGT C 173, 16.6.2001.**DOMSTOLENS DOM****(femte avdelningen)****av den 18 september 2003****i mål C-125/01 (begäran om förhandsavgörande från Sozialgericht Leipzig): Peter Pflücke mot Bundesanstalt für Arbeit⁽¹⁾****(Skydd för arbetstagare – Arbetsgivarens insolvens – Garanti för betalning av lönefordringar – Nationell bestämmelse enligt vilken en ansökan om utbetalning skall framställas inom en frist på två månader och möjligheten att förlänga denna frist)**

(2003/C 264/11)

(Rättegångsspråk: tyska)

(Preliminär översättning; den slutgiltiga översättningen kommer att publiceras i "Rättsfallssamling från Europeiska gemenskapernas domstol och förstainstansrätt")

I mål C-125/01, angående en begäran enligt artikel 234 EG från Sozialgericht Leipzig (Tyskland), att domstolen skall meddela ett förhandsavgörande i det vid den nationella domstolen anhängiga målet mellan Peter Pflücke och Bundesanstalt für Arbeit, angående tolkningen av rådets direktiv 80/987/EEG av den 20 oktober 1980 om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om skydd för arbetstagarna vid arbetsgivarens insolvens (EGT L 283, s. 23; svensk specialutgåva, område 5, volym 2, s. 121), har domstolen (femte avdelningen), sammansatt av avdelningsordföranden M. Wathelet samt domarna C.W.A. Timmermans, D.A.O. Edward, (referent), P. Jann och A. Rosas, generaladvokat: J. Mi-scho, justitiesekreterare: R. Grass, den 18 september 2003 avkunnat en dom där domslutet har följande lydelse:

- 1) *Rådets direktiv 80/987/EEG av den 20 oktober 1980 om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om skydd för arbetstagarna vid arbetsgivarens insolvens hindrar inte tillämpningen av en bestämmelse i nationell rätt om en preklusionsfrist inom vilken arbetstagare skall ansöka om betalning av en kompensationsersättning för utestående lönefordringar vid arbetsgivarens insolvens på sätt som föreskrivs i direktivet, under förutsättning att denna frist inte är mindre förmånlig än dem som avser liknande anspråk som grundas på nationell rätt (likvärdighetsprincipen) eller i praktiken gör det omöjligt att utöva rättigheter som följer av gemenskapsrätten (effektivitetsprincipen).*

- 2) När en nationell domstol konstaterar att det i en bestämmelse i nationell rätt föreskrivs en preklusionsfrist som är oförenlig med gemenskapsrätten, och det inte är möjligt att tolka den bestämmelsen på ett sätt som är förenligt med gemenskapsrätten, skall den underlåta att tillämpa den bestämmelsen.

(¹) EGT C 161, 2.6.2001.

DOMSTOLENS DOM

(första avdelningen)

av den 11 september 2003

i mål C-155/01 (begäran om förhandsavgörande från Verwaltungsgerichtshof): Cookies World Vertriebsgesellschaft mbH iL, mot Finanzlandesdirektion für Tirol (¹)

(Sjätte mervärdesskattedirektivet – Motorfordon som ställs till förfogande genom ett leasingavtal – Skattepliktiga transaktioner – Privat bruk – Artikel 17.6 och 17.7 – Undantag föreskrivna i nationell lagstiftning vid tidpunkten för ikraftträdandet av direktivet)

(2003/C 264/12)

(Rättegångsspråk: tyska)

(Preliminär översättning; den slutgiltiga översättningen kommer att publiceras i "Rättsfallssamling från Europeiska gemenskapernas domstol och förstainstansrätt")

I mål C-155/01, angående en begäran enligt artikel 234 EG, från Verwaltungsgerichtshof (Österrike), att domstolen skall meddela ett förhandsavgörande i det vid den nationella domstolen anhängiga målet mellan Cookies World Vertriebsgesellschaft mbH iL, och Finanzlandesdirektion für Tirol angående tolkningen av bland annat artiklarna 5 och 6 i rådets sjätte direktiv 77/388/EEG av den 17 maj 1977 om harmonisering av medlemsstaternas lagstiftning rörande omsättningskatter – Gemensamt system för mervärdesskatt: enhetlig beräkningsgrund (EGT L 145, s. 1; svensk specialutgåva, område 9, volym 1, s. 28), har domstolen (första avdelningen), sammansatt av avdelningsordföranden M. Wathelet samt domarna P. Jann och A. Rosas (referent), generaladvokat: L.A. Geelhoed, justitiesekreterare: avdelningsdirektören H.A. Rühl, den 11 september 2003 avkunnat en dom där domslutet har följande lydelse:

Bestämmelserna i rådets sjätte direktiv 77/388/EEG av den 17 maj 1977 om harmonisering av medlemsstaternas lagstiftning rörande omsättningskatter – Gemensamt system för mervärdesskatt: enhetlig beräkningsgrund, utgör hinder för en bestämmelse i en medlemsstat, enligt vilken det föreskrivs att betalningen för tjänster som i andra medlemsstater tillhandahålls en mottagare i den förstnämnda medlemsstaten skall vara föremål för mervärdesbeskattning, medan mottagaren av tjänsterna inte skulle ha haft rätt till avdrag av ingående skatt om de hade tillhandahållits denne inom landet.

(¹) EGT C 200, 14.7.2001.

DOMSTOLENS DOM

(femte avdelningen)

av den 18 september 2003

i mål C-168/01 (begäran om förhandsavgörande från Hoge Raad der Nederlanden): Bosal Holding BV mot Staatssecretaris van Financiën (¹)

(Etableringsfrihet – Skatter – Bolagsskatt – Begränsning av moderbolags rätt att göra avdrag för kostnader hänförliga till innehav av dotterbolag i andra medlemsstater – Kongruens i skattesystemet)

(2003/C 264/13)

(Rättegångsspråk: nederländska)

(Preliminär översättning; den slutgiltiga översättningen kommer att publiceras i "Rättsfallssamling från Europeiska gemenskapernas domstol och förstainstansrätt")

I mål C-168/01, angående en begäran enligt artikel 234 EG, från Hoge Raad der Nederlanden (Nederländerna), att domstolen skall meddela ett förhandsavgörande i det vid den nationella domstolen anhängiga målet mellan Bosal Holding BV och Staatssecretaris van Financiën, angående tolkningen av artiklarna 52 i EG-fördraget (nu artikel 43 EG i ändrad lydelse) och 58 i EG-fördraget (nu artikel 48 EG) liksom av rådets direktiv 90/435/EEG av den 23 juli 1990 om ett gemensamt beskattningssystem för moderbolag och dotterbolag hemmahörande i olika medlemsstater (EGT L 225, s. 6; svensk specialutgåva, område 9, volym 2, s. 25), har domstolen (femte avdelningen), sammansatt av avdelningsordföranden M. Wathelet samt domarna C.W.A. Timmermans, D.A.O. Edward (referent), P. Jann och S. von Bahr, generaladvokat: S. Alber, justitiesekreterare: D. Louterman-Hubeau, den 18 september 2003 avkunnat en dom där domslutet har följande lydelse:

Rådets direktiv 90/435/EEG av den 23 juli 1990 om ett gemensamt beskattningssystem för moderbolag och dotterbolag hemmahörande i olika medlemsstater, tolkat mot bakgrund av artikel 52 i EG-fördraget (nu artikel 43 EG i ändrad lydelse), utgör hinder för en nationell bestämmelse som, vid fastställande av skatt på inkomsten i ett moderbolag som är etablerat i en medlemsstat, villkorar avdragsrätten för kostnader för andel i kapitalet i ett dotterbolag i en annan medlemsstat, av att sådana kostnader indirekt genererar skattepliktiga inkomster i den medlemsstat där moderbolaget är etablerat.

(¹) EGT C 200, 14.7.2001.

DOMSTOLENS DOM

av den 9 september 2003

i mål C-198/01 (begäran om förhandsavgörande från Tribunale amministrativo regionale per il Lazio): Consorzio Industrie Fiammiferi (CIF) mot Autorità Garante della Concorrenza e del Mercato ⁽¹⁾

(Konkurrensrätt – Nationell konkurrenshämmande lagstiftning – Rätt för nationell konkurrensmyndighet att förklara sådan lagstiftning icke tillämplig – Villkor på vilka företag kan förklaras vara icke skyldiga till konkurrenshämmande beteende)

(2003/C 264/14)

(Rättegångsspråk: italienska)

(Preliminär översättning; den slutgiltiga översättningen kommer att publiceras i "Rättsfallssamling från Europeiska gemenskapernas domstol och förstainstansrätt")

I mål C-198/01, angående en begäran enligt artikel 234 EG, från Tribunale amministrativo regionale per il Lazio (Italien), att domstolen skall meddela ett förhandsavgörande i det vid den nationella domstolen anhängiga målet mellan Consorzio Industrie Fiammiferi (CIF) och Autorità Garante della Concorrenza e del Mercato angående tolkningen av artikel 81 EG, har domstolen, sammansatt av ordföranden G.C. Rodríguez Iglesias, avdelningsordförandena J.-P. Puissochet, M. Wathelet (referent) och C.W.A. Timmermans samt domarna C. Gulmann, D.A.O. Edward, A. La Pergola, P. Jann, V. Skouris, S. von Bahr och J.N. Cunha Rodrigues, generaladvokat: F.G. Jacobs, justitiesekreterare: avdelningsdirektören L. Hewlett, den 9 september 2003 avkunnat en dom där domslutet har följande lydelse:

- 1) *Då företag förfar på ett sätt som strider mot artikel 81.1 EG och detta förfarande föreskrivs eller underlättas av nationell lagstiftning som rättfärdigar eller förstärker effekterna härav, särskilt vad gäller fastställande av priser och uppdelning av marknader, gäller följande för en nationell konkurrensmyndighet som har till uppgift att säkerställa att artikel 81 EG efterlevs:*
 - myndigheten i fråga är skyldig att underlåta att tillämpa denna nationella lagstiftning,
 - myndigheten kan inte vidta sanktionsåtgärder mot de berörda företagen för tidigare förfaranden när dessa förfaranden ålagts företagen genom nationell lagstiftning,
 - myndigheten kan vidta sanktionsåtgärder mot de berörda företagen för förfaranden som daterar från tiden efter beslutet att inte tillämpa den nationella lagstiftningen, så snart beslutet blivit definitivt i förhållande till dessa,

— myndigheten kan vidta sanktionsåtgärder mot de berörda företagen för tidigare förfaranden om dessa endast underlättats eller uppmuntrats av den nationella lagstiftningen. Myndigheten skall härvid vederbörligen beakta den specifika karaktären av den lagstiftning som företagen agerat under.

- 2) Det ankommer på den nationella domstolen att bedöma huruvida nationell lagstiftning av den typ som är i fråga i målet vid den nationella domstolen, som ger ett ministerium rätt att fastställa försäljningspriset i detaljhandelsledet för en produkt och som dessutom ger ett obligatoriskt producentkonsortium rätt att fördela produktionen mellan företagen, vid tillämpningen av artikel 81.1 EG, kan anses som en lagstiftning som gör det möjligt för företag att, genom eget agerande, förhindra, begränsa eller snedvrída konkurrensen.

⁽¹⁾ EGT C 227, 11.8.2001.

DOMSTOLENS DOM

(sjätte avdelningen)

av den 11 september 2003

i mål C-207/01 (begäran om förhandsavgörande från Corte d'appello di Firenze): Altair Chimica SpA mot ENEL Distribuzione SpA ⁽¹⁾

(Konkurrens – Dominerande ställning – Elleverans – Uttag av "sovrapprezzo")

(2003/C 264/15)

(Rättegångsspråk: italienska)

(Preliminär översättning; den slutgiltiga översättningen kommer att publiceras i "Rättsfallssamling från Europeiska gemenskapernas domstol och förstainstansrätt")

I mål C-207/01, angående en begäran enligt artikel 234 EG, från Corte d'appello di Firenze (Italien), att domstolen skall meddela ett förhandsavgörande i det vid den nationella domstolen anhängiga målet mellan Altair Chimica SpA och ENEL Distribuzione SpA angående tolkningen av artiklarna 81 EG, 82 EG och 85 EG, rådets direktiv 92/12/EEG av den 25 februari 1992 om allmänna regler för punktskattepliktiga varor och om innehav, flyttning och övervakning av sådana varor (EGT L 76, s. 1; svensk specialutgåva, område 9, volym 2, s. 57), i dess ändrade lydelse enligt rådets direktiv 96/99/EG av den 30 december 1996 (EGT L 8, 1997, s. 12), och rådets rekommendation 81/924/EEG av den 27 oktober 1981 om eltariffsystem i gemenskapen (EGT L 337, s. 12), har domstolen (sjätte avdelningen), sammansatt av avdelningsordföranden J.-P. Puissochet samt domarna R. Schintgen (referent) och

V. Skouris, F. Macken och J.N. Cunha Rodrigues, generaladvokat: F.G. Jacobs, justitiesekreterare: avdelningsdirektören M.-F. Contet, den 11 september 2003 avkunnat en dom där domslutet har följande lydelse:

Artiklarna 81 EG, 82 EG och 85 EG och rådets direktiv 92/12/EEG av den 25 februari 1992 om allmänna regler för punktskattepliktiga varor och om innehav, flyttning och övervakning av sådana varor, i dess ändrade lydelse enligt rådets direktiv 96/99/EG av den 30 december 1996, skall tolkas på så sätt att de inte utgör något hinder för en nationell lagstiftning i vilken det föreskrivs uttag av sådana pristillägg på elektricitet som är aktuella i målet vid den nationella domstolen när elektriciteten används i en elektrokemisk process. Rådets rekommendation 81/924/EEG av den 27 oktober 1981 om eltariffsystem i gemenskapen kan inte hindra en medlemsstat från att ta ut sådana tillägg.

(¹) EGT C 200, 14.7.2001.

DOMSTOLENS DOM

(femte avdelningen)

av den 11 september 2003

i mål C-211/01: Europeiska gemenskapernas kommission mot Europeiska unionens råd (¹)

(Avtal mellan EG och Bulgarien och mellan EG och Ungern – Godstransporter på väg och kombinerade transporter – Skattesystem – Rättslig grund – Artiklarna 71 EG och 93 EG)

(2003/C 264/16)

(Rättegångsspråk: franska)

(Preliminär översättning; den slutgiltiga översättningen kommer att publiceras i "Rättsfallssamling från Europeiska gemenskapernas domstol och förstainstansrätt")

I mål C-211/01, Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: inledningsvis företrädd av M. Wolfcarius, sedan av W. Wils) mot Europeiska unionens råd (ombud: A. Lopes Sabino och E. Karlsson) med stöd av Förbundsrepubliken Tyskland (ombud: W.-D. Plessing och M. Lumma) och av Storhertigdömet Luxemburg (ombud: J. Faltz och N. Mackel), angående en talan om ogiltigförklaring av rådets beslut 2001/265/EG av den 19 mars 2001 om ingående av avtalet mellan Europeiska gemenskapen och Republiken Bulgarien om fastställande av vissa villkor för godstransporter på väg och om främjandet av kombinerade transporter (EGT L 108, s. 4), och av rådets beslut 2001/266/EG av den 19 mars 2001 om ingående av avtalet mellan Europeiska gemenskapen och Republiken Ungern om fastställande av vissa villkor för godstransporter på väg och om främjandet av kombinerade

transporter (EGT L 108, s. 27), dock endast i den mån dessa beslut grundas på artikel 93 EG och utan att beslutens verkningar, som skall bestå, påverkas, har domstolen (femte avdelningen), sammansatt av avdelningsordföranden M. Wathelet (referent) samt domarna C.W.A. Timmermans, D.A.O. Edward, A. La Pergola och S. von Bahr, generaladvokat: S. Alber, justitiesekreterare: avdelningsdirektören H.A. Rühl, den 11 september 2003 avkunnat en dom där domslutet har följande lydelse:

- 1) Rådets beslut 2001/265/EG av den 19 mars 2001 om ingående av avtalet mellan Europeiska gemenskapen och Republiken Bulgarien om fastställande av vissa villkor för godstransporter på väg och om främjandet av kombinerade transporter och rådets beslut 2001/266/EG av den 19 mars 2001 om ingående av avtalet mellan Europeiska gemenskapen och Republiken Ungern om fastställande av vissa villkor för godstransporter på väg och om främjandet av kombinerade transporter ogiltigförklaras.
- 2) Verkningarna av besluten skall bestå fram till dess att nödvändiga åtgärder har vidtagits för att följa denna dom.
- 3) Europeiska unionens råd skall ersätta rättegångskostnaderna.
- 4) Förbundsrepubliken Tyskland och Storhertigdömet Luxemburg skall bära sina rättegångskostnader.

(¹) EGT C 212, 28.7.2001.

DOMSTOLENS DOM

av den 9 september 2003

i mål C-236/01 (begäran om förhandsavgörande från Tribunale amministrativo regionale del Lazio): Monsanto Agricoltura Italia SpA m.fl. mot Presidenza del Consiglio dei Ministri m.fl. (¹)

(Förordning (EG) nr 258/97 – Nya livsmedel – Utsläppande på marknaden – Säkerhetsutvärdering – Förenklad förfarande – Huvudsaklig överensstämmelse med befintliga livsmedel – Livsmedel som framställts av genetiskt modifierade majslinjer – Förekomst av rester av transgena proteiner – Medlemsstats åtgärd att tillfälligt begränsa eller uppskjuta handeln med eller användningen av ett nytt livsmedel på sitt territorium)

(2003/C 264/17)

(Rättegångsspråk: italienska)

(Preliminär översättning; den slutgiltiga översättningen kommer att publiceras i "Rättsfallssamling från Europeiska gemenskapernas domstol och förstainstansrätt")

I mål C-236/01, angående en begäran enligt artikel 234 EG, från Tribunale amministrativo regionale del Lazio (Italien), att

domstolen skall meddela ett förhandsavgörande i det vid den nationella domstolen anhängiga målet mellan Monsanto Agricoltura Italia SpA m.fl. och Presidenza del Consiglio dei Ministri m.fl., angående tolkningen och giltigheten av artikel 3.4 första stycket och artikel 5 första stycket i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 258/97 av den 27 januari 1997 om nya livsmedel och nya livsmedels ingredienser (EGT L 43, s. 1) och angående tolkningen av artikel 12 i nämnda förordning, har domstolen, sammansatt av ordföranden G.C. Rodríguez Iglesias, avdelningsordförandena J.-P. Puissochet och C.W.A. Timmermans (referent) samt domarna C. Gulmann, D.A.O. Edward, A. La Pergola, P. Jann, V. Skouris, S. von Bahr, J.N. Cunha Rodrigues och A. Rosas, generaladvokat: S. Alber, justitiesekreterare: avdelningsdirektören L. Hewlett, den 9 september 2003 avkunnat en dom där domslutet har följande lydelse:

- 1) Artikel 3.4 första stycket i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 258/97 av den 27 januari 1997 om nya livsmedel och nya livsmedels ingredienser skall tolkas så, att enbart förekomsten av en viss mängd rester av transgena proteiner i nya livsmedel inte utgör något hinder mot att dessa livsmedel kan anses stå i huvudsaklig överensstämmelse med befintliga livsmedel och därför inte heller mot att det förenklade förfarandet tillämpas för att släppa ut nämnda nya livsmedel på marknaden. Detta gäller dock inte om det på grundval av vetenskapliga rön som finns tillgängliga vid den första utvärderingen går att fastställa att det föreligger en risk för att potentiellt farliga effekter kan uppkomma för människors hälsa. Det ankommer på den nationella domstolen att pröva om detta villkor är uppfyllt.
- 2) Frågan huruvida det var riktigt att tillämpa det förenklade förfarandet enligt artikel 5 i förordning nr 258/97 för att släppa ut nya livsmedel på marknaden har i princip inte någon inverkan på medlemsstaternas befogenhet att vidta åtgärder i enlighet med artikel 12 i förordningen, som till exempel dekretet av den 4 augusti 2000, som är föremål för prövning i målet vid den nationella domstolen. Det förenklade förfarandet innebär inte att kommissionen lämnar något medgivande, inte ens något tyst sådant. En medlemsstat behöver därför inte först ifrågasätta lagenligheten av ett sådant medgivande innan den vidtar dylika åtgärder. Dessa åtgärder får emellertid vidtas endast om medlemsstaten i förväg företagit en riskutvärdering som är så fullständig som möjligt med beaktande av de särskilda omständigheterna i det enskilda fallet, och om det av denna utvärdering framgår att det med beaktande av försiktighetsprincipen är nödvändigt att vidta dylika åtgärder för att i enlighet med artikel 3.1 första strecksatsen i förordning nr 258/97 säkerställa att användningen av de nya livsmedlen inte medför någon fara för konsumenterna.
- 3) Vid prövningen av den fjärde frågan har det inte framkommit någon omständighet som kan påverka giltigheten av artikel 5 i förordning nr 258/97, särskilt vad gäller villkoret huvudsaklig

överensstämmelse i den mening som avses i artikel 3.4 första stycket i förordningen, som skall vara uppfyllt för att artikel 5 skall kunna tillämpas.

(¹) EGT C 259, 15.9.2001.

DOMSTOLENS DOM

av den 9 september 2003

i mål C-285/01 (begäran om förhandsavgörande från Cour administrative d'appel de Douai): Isabel Burbaud mot Ministère de l'Emploi et de la Solidarité (¹)

(Erkännande av examensbevis – Sjukhusdirektörer inom den offentliga sektorn – Direktiv 89/48/EEG – Begreppet examensbevis – Antagningsprov – Artikel 48 i EG-fördraget (nu artikel 39 EG i ändrad lydelse))

(2003/C 264/18)

(Rättegångsspråk: franska)

(Preliminär översättning; den slutgiltiga översättningen kommer att publiceras i "Rättsfallssamling från Europeiska gemenskapernas domstol och förstainstansrätt")

I mål C-285/01, angående en begäran enligt artikel 234 EG från Cour administrative d'appel de Douai (Frankrike) att domstolen skall meddela ett förhandsavgörande i det vid den nationella domstolen anhängiga målet mellan Isabel Burbaud och Ministère de l'Emploi et de la Solidarité, om tolkningen av artikel 48 i EG-fördraget (nu artikel 39 EG i ändrad lydelse) och rådets direktiv 89/48/EEG av den 21 december 1988 om en generell ordning för erkännande av examensbevis över behörighetsgivande högre utbildning som omfattar minst tre års studier (EGT L 19, 1989, s. 16; svensk specialutgåva, område 6, volym 2, s. 192), har domstolen, sammansatt av ordföranden G.C. Rodríguez Iglesias, avdelningsordförandena J.-P. Puissochet, M. Wathelet, R. Schintgen och C.W.A. Timmermans (referent) samt domarna C. Gulmann, D.A.O. Edward, A. La Pergola, P. Jann, V. Skouris, F. Macken, N. Colneric, S. von Bahr, J.N. Cunha Rodrigues och A. Rosas, generaladvokat: C. Stix-Hackl, justitiesekreterare: avdelningsdirektören L. Hewlett, därefter biträdande justitiesekreteraren H. von Holstein, den 9 september 2003 avkunnat en dom där domslutet har följande lydelse:

- 1) Ett godkänt resultat från slutexamen vid École nationale de la santé publique, vilket leder till fast anställning som tjänsteman inom den franska offentliga sjukhussektorn, skall betraktas som ett examensbevis i den mening som avses i rådets direktiv 89/48/EEG av den 21 december 1988 om en generell ordning för erkännande av examensbevis över behörighetsgivande högre utbildning som omfattar minst tre års studier. Vid tillämpningen av artikel 3 första stycket a i direktivet ankommer det på den hänskjutande domstolen att undersöka om ett

behörighetsbevis som erhållits i en annan medlemsstat av en medlemsstats medborgare som vill utöva ett skyddat yrke i värdmedlemsstaten kan kvalificeras som ett examensbevis i den mening som avses i denna bestämmelse och, om så är fallet, undersöka i vilken mån de utbildningar som avses med dessa examensbevis är jämförbara vad beträffar såväl längden som de ämnen som ingår i utbildningarna. Om denna undersökning skulle visa att det i båda fallen rör sig om examensbevis i direktivets mening och att dessa examensbevis avser likvärdiga utbildningar, är värdmedlemsstatens myndigheter enligt detta direktiv förhindrade att kräva att den berörda medborgaren skall genomgå utbildningen vid *École nationale de la santé publique* och avlägga den examen som äger rum i slutet av utbildningen, för att få behörighet att arbeta som direktör inom den franska offentliga sjukhussektorn.

- 2) Om en medborgare i en medlemsstat innehar ett examensbevis som har erhållits i en medlemsstat och som är likvärdigt med det examensbevis som krävs i en annan medlemsstat för att få anställning inom den offentliga sjukhussektorn innebär gemenskapsrätten att den andra medlemsstatens myndigheter är förhindrade att kräva att medborgaren godkänns i ett sådant uttagningsprov som antagningsprovet till *École nationale de la santé publique* för att få en sådan anställning.

(¹) EGT C 275, 29.9.2001.

DOMSTOLENS DOM

(femte avdelningen)

av den 18 september 2003

i de förenade målen C-292/01 och C-293/01 (begäran om förhandsavgörande från Consiglio di Stato): Albacom SpA och Infostrada SpA mot Ministero del Tesoro, del Bilancio e della Programmazione Economica, Ministero delle Comunicazioni (¹)

(Teletjänster – Allmänna auktorisationer och individuella tillstånd – Direktiv 97/13/EG – Avgifter och kostnader för individuella tillstånd)

(2003/C 264/19)

(Rättegångsspråk: italienska)

(Preliminär översättning; den slutgiltiga översättningen kommer att publiceras i "Rättsfallssamling från Europeiska gemenskapernas domstol och förstainstansrätt")

I de förenade målen C-292/01 och C-293/01, angående begäran enligt artikel 234 EG i två fall från Consiglio di Stato

(Italien), att domstolen skall meddela ett förhandsavgörande i de vid den nationella domstolen anhängiga målen mellan Albacom SpA (C-292/01), Infostrada SpA (C-293/01) och Ministero del Tesoro, del Bilancio e della Programmazione Economica, Ministero delle Comunicazioni, angående tolkningen av Europaparlamentets och rådets direktiv 97/13/EG av den 10 april 1997 om gemensamma ramar för allmän auktorisation och individuella tillstånd på teletjänstområdet (EGT L 117, s. 15), har domstolen (femte avdelningen), sammansatt av avdelningsordföranden M. Wathelet samt domarna C.W.A. Timmermans, A. La Pergola, P. Jann och S. von Bahr (referent), generaladvokat: D. Ruiz-Jarabo Colomer, justitiesekreterare: R. Grass, den 18 september 2003 avkunnat en dom där domslutet har följande lydelse:

Bestämmelserna i Europaparlamentets och rådets direktiv 97/13/EG av den 10 april 1997 om gemensamma ramar för allmän auktorisation och individuella tillstånd på teletjänstområdet, i synnerhet artikel 11 däri, innebär förbud för medlemsstaterna att av företag som innehar individuella tillstånd på teletjänstområdet, enbart på grund av detta innehav, ta ut sådana avgifter som de som är aktuella i målen vid den nationella domstolen, vilka avgifter skiljer sig från dem som är tillåtna enligt det nämnda direktivet och som tillkommer utöver de sistnämnda.

(¹) EGT C 275, 29.9.2001 och EGT C 289, 13.10.2001.

DOMSTOLENS DOM

(första avdelningen)

av den 11 september 2003

i mål C-331/01: Konungariket Spanien mot Europeiska gemenskapernas kommission (¹)

(EUGFJ) – Avslut av räkenskaper – Tilläggsbetalningar som beviljades producenter av nötkreatur år 1996 – Frist för delgivning av resultaten av undersökningarna)

(2003/C 264/20)

(Rättegångsspråk: spanska)

(Preliminär översättning; den slutgiltiga översättningen kommer att publiceras i "Rättsfallssamling från Europeiska gemenskapernas domstol och förstainstansrätt")

I mål C-331/01, Konungariket Spanien (ombud: inledningsvis företrätt av M. López-Monís Gallego, därefter av L. Fraguas Gadea) mot Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: S. Pardo Quintillán), angående en talan om ogiltigförklaring av kommissionens beslut 2001/557/EG av den 11 juli 2001 om undantagande från gemenskapsfinansiering av vissa utgifter

som verkställts av medlemsstaterna inom ramen för garantisektionen vid Europeiska utvecklings- och garantifonden för jordbruket (EUGF) (EGT L 200, s. 28), i den del som avser Konungariket Spanien, har domstolen (första avdelningen), sammansatt av avdelningsordföranden M. Wathelet samt domarna P. Jann och A. Rosas (referent), generaladvokat: C. Stix-Hackl, justitiesekreterare: biträdande justitiesekreteraren H. von Holstein, den 11 september 2003 avkunnat en dom där domslutet har följande lydelse:

- 1) *Talan ogillas.*
- 2) *Konungariket Spanien skall ersätta rättegångskostnaderna.*

(¹) EGT C 303, 27.10.2001.

DOMSTOLENS DOM

av den 9 september 2003

i mål C-361/01 P: Christina Kik mot Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) (¹)

(Förordning (EG) nr 40/94 – Artikel 115 – Gällande språkregler vid Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) (harmoniseringsbyrån) – Invändning om rättsstridighet – Icke-diskrimineringsprincipen)

(2003/C 264/21)

(Rättegångsspråk: nederländska)

(Preliminär översättning; den slutgiltiga översättningen kommer att publiceras i "Rättsfallssamling från Europeiska gemenskapernas domstol och förstainstansrätt")

I mål C-361/01 P, Christina Kik (: advokaterna E. H. Pijnacker Hordijk och S. B. Noë) angående överklagande av dom meddelad den 12 juli 2001 av Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt (fjärde avdelningen i utökad sammansättning) i mål T-120/99, Kik mot harmoniseringsbyrån (REG 2001, s. II-2235), i vilket det förs talan om upphävande av denna dom, i vilket de andra parterna är: Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) (ombud: A. von Mühendahl, O. Montalto och J. Miranda de Sousa) med stöd av Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: W. Wils och N. Rasmussen), Republiken Grekland (ombud: A. Samoni-Rantou och S. Vodina), Konungariket Spanien (ombud: S. Ortiz Vaamonde) och Europeiska unionens råd (ombud: G. Houttuin och A. Lo Monaco), har domstolen, sammansatt av ordföranden G.C. Rodríguez Iglesias, avdelningsordförandena J.-P. Puissochet, M. Wathelet, R. Schintgen

och C.W.A. Timmermans samt domarna C. Gulmann, D.A.O. Edward, A. La Pergola, P. Jann, V. Skouris, F. Macken, N. Colneric, S. von Bahr, J.N. Cunha Rodrigues och A. Rosas (referent), generaladvokat: F.G. Jacobs, justitiesekreterare: avdelningsdirektören H.A. Rühl, den 9 september 2003 avkunnat en dom där domslutet har följande lydelse:

- 1) *Överklagandet ogillas.*
- 2) *Christina Kik skall ersätta rättegångskostnaderna.*
- 3) *Republiken Grekland, Konungariket Spanien, Europeiska unionens råd och Europeiska gemenskapernas kommission skall bära sina rättegångskostnader.*

(¹) EGT C 331, 24.11.2001.

DOMSTOLENS DOM

(femte avdelningen)

av den 18 september 2003

i mål C-331/00: Republiken Grekland mot Europeiska gemenskapernas kommission (¹)

(EUGFJ – Avslut av räkenskaper – Räkenskapsåren 1996, 1997 och 1998 – Jordbruksgrödor – Nötkött – Stöd för förtidspensionering)

(2003/C 264/22)

(Rättegångsspråk: grekiska)

(Preliminär översättning; den slutgiltiga översättningen kommer att publiceras i "Rättsfallssamling från Europeiska gemenskapernas domstol och förstainstansrätt")

I mål C-331/00, Republiken Grekland (ombud: V. Kontolaimos och I. K. Chalkias) samt av C. Tsiavou) mot Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: M. Condou-Durande), angående en talan om delvis ogiltigförklaring av kommissionens beslut 2000/449/EG av den 5 juli 2000 om undantagande från gemenskapsfinansiering av vissa utgifter som verkställts av medlemsstaterna inom ramen för garantisektionen vid Europeiska utvecklings- och garantifonden för jordbruket (EUGFJ) (EGT L 180, s. 49), i den del som avser Republiken Grekland, har domstolen (femte avdelningen), sammansatt av D.A.O. Edward (referent), tillförordnad ordförande på femte avdelningen, samt domarna A. La Pergola, P. Jann, S. von Bahr och A. Rosas, generaladvokat: A. Tizzano, justitiesekreterare: avdelningsdirektören M.-F. Contet, den 18 september 2003 avkunnat en dom där domslutet har följande lydelse:

- 1) *Talan ogillas.*
- 2) *Republiken Grekland skall ersätta rättegångskostnaderna.*

(¹) EGT C 355, 9.12.2000.

DOMSTOLENS DOM

av den 9 september 2003

i mål C-25/02 (begäran om förhandsavgörande från Bundesverwaltungsgericht): Katharina Rinke mot Ärztekammer Hamburg (¹)

(Likabehandling av män och kvinnor – Direktiv 86/457/EEG och 93/16/EEG – Krav på att en deltidsutbildning i allmänmedicin skall omfatta ett visst antal perioder med utbildning på heltid)

(2003/C 264/23)

(Rättegångsspråk: tyska)

(Preliminär översättning; den slutgiltiga översättningen kommer att publiceras i "Rättsfallssamling från Europeiska gemenskapernas domstol och förstainstansrätt")

I mål C-25/02, angående en begäran enligt artikel 234 EG, från Bundesverwaltungsgericht (Tyskland), att domstolen skall meddela ett förhandsavgörande i det vid den nationella domstolen anhängiga målet mellan Katharina Rinke och Ärztekammer Hamburg, angående tolkningen av artikel 5 i rådets direktiv 86/457/EEG av den 15 september 1986 om en särskild utbildning i allmänmedicin (EGT L 267, s. 26) och artikel 34 i rådets direktiv 93/16/EEG av den 5 april 1993 om underlättande av läkares fria rörlighet och ömsesidigt erkännande av deras utbildnings-, examens- och andra behörighetsbevis (EGT L 165, s. 1; svensk specialutgåva, område 6, volym 4, s. 102) samt angående dessa artiklars förenlighet med förbudet mot indirekt diskriminering på grund av kön i den mening som avses i rådets direktiv 76/207/EEG av den 9 februari 1976 om genomförandet av principen om likabehandling av kvinnor och män i fråga om tillgång till anställning, yrkesutbildning och befordran samt arbetsvillkor (EGT L 39, s. 40; svensk specialutgåva, område 5, volym 1, s. 191), har domstolen, sammansatt av ordföranden G.C. Rodríguez Iglesias, avdelningsordförandena J.-P. Puissochet, M. Wathelet, R. Schintgen och C.W.A. Timmermans samt domarna C. Gulmann, D.A.O. Edward, A. La Pergola, P. Jann (referent), V. Skouris, F. Macken, N. Colneric, S. von Bahr, J.N. Cunha Rodrigues och A. Rosas, generaladvokat: L.A. Geelhoed, justitiesekreterare: avdelningsdirektören M.-F. Contet, den 9 september 2003 avkunnat en dom där domslutet har följande lydelse:

- 1) *Förbudet mot indirekt diskriminering på grund av kön skall iakttagas för att de rättsakter som antas av gemenskapsinstitutionerna skall vara giltiga.*

- 2) *Vid prövningen av denna fråga har det inte framkommit några omständigheter som kan påverka giltigheten av föreskriften i artikel 5.1 i rådets direktiv 86/457/EEG av den 15 september 1986 om en särskild utbildning i allmänmedicin och artikel 34.1 i rådets direktiv 93/16/EEG av den 5 april 1993 om underlättande av läkares fria rörlighet och ömsesidigt erkännande av deras utbildnings-, examens- och andra behörighetsbevis, en föreskrift som innebär att utbildningen på deltid i allmänmedicin skall omfatta vissa utbildningsperioder på heltid.*

(¹) EGT C 97, 20.4.2002.

DOMSTOLENS DOM

av den 9 september 2003

i mål C-151/02 (begäran om förhandsavgörande från Landesarbeitsgericht Schleswig-Holstein): Landeshauptstadt Kiel mot Norbert Jaeger (¹)

(Socialpolitik – Skydd för arbetstagares säkerhet och hälsa – Direktiv 93/104/EG – Begreppen arbetstid och viloperiod – Läkares jourtjänstgöring (Bereitschaftsdienst) på sjukhus)

(2003/C 264/24)

(Rättegångsspråk: tyska)

(Preliminär översättning; den slutgiltiga översättningen kommer att publiceras i "Rättsfallssamling från Europeiska gemenskapernas domstol och förstainstansrätt")

I mål C-151/02, angående en begäran enligt artikel 234 EG, från Landesarbeitsgericht Schleswig-Holstein (Tyskland), att domstolen skall meddela ett förhandsavgörande i det vid den nationella domstolen anhängiga målet mellan Landeshauptstadt Kiel och Norbert Jaeger, angående tolkningen av rådets direktiv 93/104/EG av den 23 november 1993 om arbetstidens förläggning i vissa avseenden (EGT L 307, s. 18), särskilt artikel 2.1 och artikel 3 i direktivet, har domstolen, sammansatt av ordföranden G.C. Rodríguez Iglesias, avdelningsordförandena M. Wathelet, R. Schintgen (referent) och C.W.A. Timmermans samt domarna C. Gulmann, D.A.O. Edward, P. Jann, V. Skouris, F. Macken, N. Colneric, S. Von Bahr, J.N. Cunha Rodrigues och A. Rosas, generaladvokat: D. Ruiz-Jarabo Colomer, justitiesekreterare: avdelningsdirektören H.A. Rühl, den 9 september 2003 avkunnat en dom där domslutet har följande lydelse:

1) Rådets direktiv 93/104/EG av den 23 november 1993 om arbetstidens förläggning i vissa avseenden skall tolkas på så sätt att jourtjänstgöring (Bereitschaftsdienst) som en läkare fullgör enligt ett system med fysisk närvaro på sjukhus i sin helhet skall anses vara arbetstid i den mening som avses i direktivet, även om den berörde får vila sig på arbetsplatsen under den tid hans tjänster inte tas i anspråk. Direktivet utgör därför hinder för att tillämpa en medlemsstats lagstiftning enligt vilken den tid under vilken arbetstagaren inte utför något arbete vid sådan jourtjänstgöring anses vara en viloperiod.

2) Direktiv 93/104 skall även tolkas enligt följande:

— Under sådana omständigheter som är i fråga i målet vid den nationella domstolen utgör direktivet hinder för att tillämpa en medlemsstats lagstiftning som, i fråga om jourtjänstgöring som fullgörs enligt ett system med fysisk närvaro på sjukhus, innebär, i förekommande fall genom kollektivavtal eller en på sådant avtal grundad företagsöverenskommelse, att kompensation endast utgår för de perioder vid jourtjänstgöring under vilka arbetstagaren faktiskt har utfört arbetsuppgifter.

— För att en förkortning av den dagliga viloperioden om elva timmars sammanhängande ledighet, som sker i samband med att jourtjänstgöring fullgörs efter den normala arbetstiden, skall kunna omfattas av undantagsbestämmelserna i artikel 17.2.1 c i i direktivet, förutsätts att de berörda arbetstagarna beviljas motsvarande kompensationsledighet, vilken skall följa omedelbart efter respektive arbetsperiod.

— En sådan förkortning av den dagliga viloperioden kan inte i något fall leda till att den maximala veckoarbetstiden enligt artikel 6 i direktivet överskrids.

(¹) EGT C 156, 29.6.2002.

vilket inkom till domstolens kansli den 1 augusti 2003, att Europeiska gemenskapernas domstol skall meddela ett förhandsavgörande i målet Allesandro Rossario m.fl. beträffande följande frågor:

1. Skall med hänvisning till de enskilda medlemsstaternas skyldighet att anta "lämpliga påföljder" för överträdelse som föreskrivs i första direktivet och fjärde direktivet (68/151 (¹) och 78/660 (²)) dessa direktiv, och särskilt bestämmelserna i artikel 44.3 g i Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskaperna i förening med artiklarna 2.1 f och 6 i det så kallade första direktivet (68/151/EEG) och artikel 2.2., 2.3 och 2.4 i det så kallade fjärde direktivet (78/660/EEG, såsom det kompletterats genom direktiven 83/349 (³) och 90/605 (⁴)), tolkas så att dessa bestämmelser utgör hinder för en lag i en medlemsstat enligt vilken det, med ändring av de påföljdsregler som redan är ikraft i fråga om överträdelse på det bolagsrättsliga området, vid åsidosättande av skyldigheter avseende skyddet av principen om insyn och information som ger en rättvisande bild av bolaget föreskrivs ett påföljdssystem som i praktiken inte uppfyller kriterierna att de påföljder som skall säkerställa detta skydd är effektiva, står i rimlig proportion till överträdelsen och är avskräckande?

2. Skall de ovannämnda direktiven, och särskilt bestämmelserna i artikel 44.3 g i fördraget, artiklarna 2.1 f och 6 i det så kallade första direktivet (68/151/EEG) och artikel 2.2, 2.3 och 2.4 i det så kallade fjärde direktivet (78/660/EEG, såsom det kompletterats genom direktiven 83/349 och 90/605), tolkas så att de utgör hinder för en lag i en medlemsstat enligt vilken åsidosättandet av skyldigheter vad gäller offentliggörande och lämnande av rättvisande information om vissa bolagsakter (däribland balans- och resultaträkningen) inte är straffbelagt, när oriktiga uppgifter om bolaget eller utelämnade uppgifter är avgörande för en förändring i rörelseresultatet för räkenskapsåret eller en förändring i bolagets nettotillgångar som inte överstiger en viss procentuell gräns?

Begäran om förhandsavgörande enligt beslut av Tribunale Civile e Penale di Perugia – Ufficio per le indagini preliminari – av den 12 juli 2003 i målet Allesandro Rossario m.fl.

(Mål C-338/03)

(2003/C 264/25)

3. Skall de ovannämnda direktiven, och särskilt bestämmelserna i artikel 44.3 g i fördraget, artiklarna 2.1 f och 6 i det så kallade första direktivet (68/151/EEG) och artikel 2.2, 2.3 och 2.4 i det så kallade fjärde direktivet (78/660/EEG, såsom det kompletterats genom direktiven 83/349 och 90/605), tolkas så att de utgör hinder för en lag i en medlemsstat enligt vilken åsidosättandet av bolagens skyldigheter vad gäller offentliggörande och lämnande av rättvisande uppgifter inte är straffbelagt när uppgifter lämnas som, fastän de är avsedda att vilseleda delägarna eller allmänheten i syfte att uppnå en oberättigad vinst, är en följd av uppskattade värden som, betraktade var för sig, inte avviker från en viss procentuell gräns?

4. Skall, oberoende av progressiva gränser eller nivåer, de ovannämnda direktiven, och särskilt bestämmelserna i artikel 44.3 g i fördraget, artiklarna 2.1 f och 6 i det så kallade första direktivet (68/151/EEG) och artikel 2.2, 2.3 och 2.4 i det så kallade fjärde direktivet (78/660/EEG, såsom det kompletterats genom direktiven 83/349 och 90/605), tolkas så att de utgör hinder för en lag i en medlemsstat enligt vilken åsidosättandet av bolagens skyldigheter vad gäller offentliggörande och lämnande av rättvisande uppgifter inte är straffbelagt, när de oriktiga uppgifterna eller de bedrägligt utelämnade uppgifterna, och följaktligen de meddelanden och uppgifter som inte ger en rättvisande bild av bolagets tillgångar och skulder, ekonomiska ställning och resultat, inte ändrar företagskoncernens tillgångar eller ekonomiska ställning "väsentligt" (även om fastställandet av begreppet "väsentlig ändring" ankommer på den nationelle lagstiftaren)?

5. Skall de ovannämnda direktiven, och särskilt bestämmelserna i artikel 44.3 g i fördraget, artiklarna 2.1 f och 6 i det så kallade första direktivet (68/151/EEG) och artikel 2.2, 2.3 och 2.4 i det så kallade fjärde direktivet (78/660/EEG, såsom det kompletterats genom direktiven 83/349 och 90/605), tolkas så att de utgör hinder för en lag i en medlemsstat, i vilken det vid åsidosättande av bolagens skyldigheter vad gäller offentliggörande och lämnande av rättvisande uppgifter som uppställts till försvar för skyddet av "såväl bolagsmännens som tredje mans intressen", endast för delägarna och fordringsägarna föreskrivs en rätt att begära att åtal väcks som får till följd att ett allmänt och effektivt skydd för tredje man utesluts?

6. Skall de ovannämnda direktiven, och särskilt bestämmelserna i artikel 44.3 g i fördraget, artiklarna 2.1 f och 6 i det så kallade första direktivet (68/151/EEG) och artikel 2.2, 2.3 och 2.4 i det så kallade fjärde direktivet (78/660/EEG, såsom det kompletterats genom direktiven 83/349 och 90/605), tolkas så att de utgör hinder för en lag i en medlemsstat, i vilken det – vid åsidosättande av bolagens skyldigheter vad gäller offentliggörande och lämnande av rättvisande uppgifter och som uppställts till skydd för "såväl bolagsmännens som tredje mans intressen" – föreskrivs en mekanism vad gäller väckande av åtal och ett påföljdssystem, vilka är särskilt differentierade och enligt vilka åtal kan väckas endast på begäran av målsäganden och allvarligare och effektiva påföljder uteslutande förbehålls överträdelser som medför skada för delägare och fordringsägare?

(³) Rådets sjunde direktiv 83/349/EEG av den 13 juni 1983 grundat på artikel 54.3 g i fördraget om sammanställd redovisning (EGT L 193, 18.07.1983, s. 1; svensk specialutgåva, område 17, volym 1, s. 59).

(⁴) Rådets direktiv 90/605/EEG av den 8 november 1990 om ändring av tillämpningsområdet för direktiv 78/660/EEG om årsbokslut och direktiv 83/349/EEG om sammanställd redovisning (EGT L 317, 16.11.1990, s. 60; svensk specialutgåva, område 17, volym 1, s. 107).

Begäran om förhandsavgörande enligt beslut av Tribunale di Cagliari – Sezione Civile – av den 29 april 2003 i målet mellan Giuseppe Atzeni m.fl. och Regione Autonoma della Sardegna

(Mål C-346/03)

(2003/C 264/26)

Tribunale di Cagliari – Sezione Civile – begär genom beslut av den 29 april 2003, vilket inkom till domstolens kansli den 6 augusti 2003, att Europeiska gemenskapernas domstol skall meddela ett förhandsavgörande i målet mellan Giuseppe Atzeni m.fl. och Regione Autonoma della Sardegna angående frågan huruvida Europeiska kommissionens beslut 612/97 (¹) är ogiltigt på någon av följande grunder:

- Bristande behörighet för kommissionen att anta det omtvistade beslutet på grund av åsidosättande av artiklarna 32–38 EG.
- Åsidosättande av bestämmelser rörande förfarandet enligt artikel 88.1 EG.
- Åsidosättande av bestämmelser rörande förfarandet enligt artikel 88.2 och 88.3 EG.
- Bristande motivering av beslutet enligt artikel 253 EG jämförd med artiklarna 88.3 EG och 87.1 EG.
- Åsidosättande och felaktig tillämpning av rådets förordning nr 797/85 (²) om förbättring av jordbruksstrukturens effektivitet.
- Åsidosättande av och underlåtenhet att iaktta "kriterier som kommissionen allmänt tillämpar på statligt stöd till jordbruksföretag i svårigheter" och "gemenskapens riktlinjer för statligt stöd för räddning och omstrukturering av företag i svårigheter".

(¹) Rådets första direktiv 68/151/EEG av den 9 mars 1968 om samordning av de skyddsåtgärder som krävs i medlemsstaterna av de i artikel 58 andra stycket i fördraget avsedda bolagen i bolagsmännens och tredje mans intressen, i syfte att göra skyddsåtgärder likvärdiga inom gemenskapen (EGT L 65, 14.03.1968, s. 8; svensk specialutgåva, område 17, volym 1, s. 3).

(²) Rådets fjärde direktiv 78/660/EEG av den 25 juli 1978 grundat på artikel 54.3 g i fördraget om årsbokslut i vissa typer av bolag (EGT L 222, 14.08.1978, s. 11; svensk specialutgåva, område 17, volym 1, s. 17).

(¹) EGT L 248, 11.09.1997, s. 27.

(²) EGT L 93, 30.03.1985, s. 1.

Begäran om förhandsavgörande enligt beslut av Tribunale Amministrativo Regionale del Lazio – Sezione Seconda ter – av den 9 juni 2003 i målet mellan Regione Autonoma Friuli Venezia Giulia, och av Agenzia Regionale per lo Sviluppo Rurale (ERSA), å ena sidan, och Ministero per le Politiche Agricole e Forestali, vilket även rör Regione Veneto, å andra sidan

(Mål C-347/03)

(2003/C 264/27)

Tribunale Amministrativo Regionale del Lazio – Sezione Seconda ter – begär genom beslut av den 9 juni 2003, vilket inkom till domstolens kansli den 7 augusti 2003, att Europeiska gemenskapernas domstol skall meddela ett förhandsavgörande i målet mellan Regione Autonoma Friuli Venezia Giulia, och av Agenzia Regionale per lo Sviluppo Rurale (ERSA), å ena sidan, och Ministero per le Politiche Agricole e Forestali, vilket även rör Regione Veneto, å andra sidan, beträffande följande frågor:

- 1) Kan Europaavtalet om upprättande av en associering mellan Europeiska gemenskaperna och deras medlemsstater å ena sidan och Republiken Ungern å andra sidan, som undertecknades den 16 december 1991 och offentliggjordes i EGT L 347 av den 31 december 1993 (svensk specialutgåva, område 11, volym 25, s. 3) utgöra en tillåten, giltig och tillräcklig rättslig grund för att ge Europeiska gemenskapen befogenhet att anta Avtalet mellan Europeiska gemenskapen och Republiken Ungern om ömsesidigt skydd och kontroll av vinbenämningar som undertecknades den 29 november 1993 (!) (EGT L 337 av den 31 december 1993; svensk specialutgåva, område 3, volym 55, s. 13), med beaktande av bestämmelserna i artikel 65.1, den gemensamma förklaringen nr 13 och bilaga 13 (punkterna 3, 4 och 5) till Europaavtalet från år 1991, vilka rör förbehåll för de enskilda staternas självbestämmanderätt och behörighet i frågor som berör nationella geografiska beteckningar avseende inhemska livsmedel, inklusive vin och vinprodukter, med uteslutande av någon som helst överföring av bestämmanderätt och behörighet på detta område till Europeiska gemenskapen?
- 2) Skall Avtalet mellan Europeiska gemenskapen och Republiken Ungern om ömsesidigt skydd och kontroll av vinbenämningar som undertecknades den 29 november 1993 (EGT L 337, 1993; svensk specialutgåva, område 3, volym 55, s. 13), vilket reglerar skyddet av geografiska beteckningar som berör industriell och kommersiell äganderätt, förklaras ogiltigt och utan verkan enligt gemenskapsrätten på grund av att avtalet inte har ratificerats av de enskilda medlemsstaterna i Europeiska gemenskapen och med hänsyn till vad Europeiska gemenskapernas domstol i yttrande 1/94 har slagit fast beträffande gemenskapens exklusiva behörighet?
- 3) För det fall det ovannämnda avtalet från år 1993 (EGT L 337, 1993) skall anses giltigt och tillämpligt som helhet önskas svar på följande fråga: Skall förbudet mot att efter år 2007 använda beteckningen Tocai i Italien, vilket följer av parternas skriftväxling i samband med ingåendet av nämnda avtal (vilken har bifogats avtalet), anses ogiltigt och utan verkan på grund av att det strider mot avtalets bestämmelser om homonyma beteckningar (jfr artikel 4.5 i avtalet och det till detta avtal bifogade protokollet)?
- 4) Skall den andra gemensamma förklaringen, som bifogats avtalet från år 1993 (EGT L 337, 1993) och av vilken framgår att de avtalsslutande parterna vid tidpunkten för förhandlingarna inte hade kännedom om att det fanns homonyma beteckningar avseende europeiska och ungerska viner, anses utgöra en uppenbart felaktig beskrivning av de verkliga förhållandena (med hänsyn till att de italienska och ungerska beteckningarna avseende "Tocai-viner" hade existerat sida vid sida sedan flera århundraden tillbaka och officiellt erkänts år 1948 i ett avtal mellan Italien och Ungern samt på senare tid även omnämnts i gemenskapsbestämmelser) som i enlighet med artikel 48 i Wienkonventionen om traktaträtten utgör grund för nullitet avseende den del av avtalet från år 1993 som innebär ett förbud mot att i Italien använda beteckningen Tocai?
- 5) Skall TRIPS-avtalet om handelsrelaterade aspekter av immaterialrätter (EGT L 336 av den 21 november 1994; svensk specialutgåva, område 11, volym 38, s. 216) som ingåtts inom ramen för Världshandelsorganisationen (WTO) och som trätt i kraft den 1 januari 1996, således efter det att avtalet från år 1993 (EGT L 337, 1993) trädde i kraft, mot bakgrund av artikel 59 i Wienkonventionen om traktaträtten tolkas så att bestämmelserna om geografiska ursprungs-beteckningar för viner i det förstnämnda avtalet skall tillämpas i stället för bestämmelserna i avtalet från år 1993 för det fall bestämmelserna i de båda avtalen är inbördes oförenliga, med hänsyn till de avtalsslutande parternas identitet?
- 6) Skall artiklarna 22–24 i avsnitt 3 i bilaga 1C till Fördraget om upprättande av Världshandelsorganisationen (WTO) (EGT L 336, 1994) som trätt i kraft den 1 januari 1996 tolkas så, att för det fall det finns två homonyma beteckningar avseende viner som framställts i två olika länder som anslutit sig till TRIPS-avtalet (vare sig det är fråga om två geografiska beteckningar som används i de båda till TRIPS-avtalet anslutna länderna, eller det rör sig om en geografisk beteckning i det ena landet och en homonym beteckning avseende en druvsort som traditionellt odlas i det andra landet) båda beteckningarna får fortsätta att användas, under förutsättning att de har använts av vinproducenterna i fråga, antingen i god tro eller i minst tio års tid, före den 15 april 1994 (artikel 24.4) och att båda beteckningarna klart anger vilket land eller vilken region eller område som det skyddade vinet kommer från så att konsumenterna inte vilseleds?

- 7) Omfattar äganderätten enligt artikel 1 i tilläggsprotokollet till Europeiska konventionen om de mänskliga rättigheterna, vilken även anges i artikel 17 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna (proklamerad i Nice den 7 oktober 2000), även immaterialrättigheter avseende ursprungsbeteckningar för vin och användningen av sådana rättigheter, och utgör således skyddet av denna rätt hinder för att tillämpa vad som föreskrivits i den till Avtalet mellan Europeiska gemenskapen och Republiken Ungern om ömsesidigt skydd och kontroll av vinbenämningar (EGT L 337 av den 31 december 1993) bifogade skriftväxlingen, som dock inte intagits i själva avtalet, enligt vilken vinodlarna i Friuli inte längre får använda beteckningen Tocai Friulano, med beaktande även av att ingen ersättning i någon form har beviljats de vinodlare i Friuli som berörs av denna expropriation, att det inte finns något generellt allmänintresse som motiverar en sådan expropriation och att proportionalitetsprincipen har åsidosatts?
- 8) För det fall att gemenskapsbestämmelserna i Avtalet mellan Europeiska gemenskapen och Republiken Ungern om ömsesidigt skydd och kontroll av vinbenämningar som undertecknades den 29 november 1993 (EGT L 337, 1993) och/eller den till detta avtal bifogade skriftväxlingen skall anses ogiltiga i den omfattning som anges i föregående frågor önskas svar på följande fråga: Skall bestämmelserna i förordning (EG) nr 753/2002⁽²⁾ på grundval av vilka beteckningen Tocai Friulano inte får användas efter den 31 mars 2007 (artikel 19.2) anses ogiltiga eller i vart fall sakna verkan?

⁽¹⁾ Meddelad den 23 november 1993.

⁽²⁾ EGT L 118, 04.05.2002, s. 1.

när de förhandlingar som föregår ingåendet av avtalet – såväl när det gäller avtalet om fastighetsköp som det låneavtal som ingås uteslutande för att finansiera köpet – äger rum vid hemförsäljning i den mening som avses i 1 § Haustürwiderrufsgesetz (lag om hävning av avtal som har ingåtts vid hemförsäljning)?

2. Är kraven på en hög konsumentskyddsnivå (artikel 95.3 EG) och ett effektivt konsumentskydd (direktiv 85/577/EEG) uppfyllda genom en nationell rättsordning, eller tolkningen av denna, som innebär att rättsföljden av ett återkallande av viljeförklaringen att ingå låneavtalet endast är att avtalsprestationerna skall återgå, även när det är fråga om sådana investeringsmodeller där lånet aldrig skulle ha beviljats om den fasta egendomen inte hade förvärvats?
3. Är det förenligt med skyddssyftet med hävningsbestämmelsen i artikel 5.2 i direktiv 85/577/EEG att det i nationella bestämmelser om hävning av låneavtal föreskrivs att en konsument som har hävt avtalet är skyldig att återbetala lånebeloppet till den finansierande banken, trots att lånet, enligt det koncept som utvecklats för kapitalinvesteringen, uteslutande skall användas för att finansiera köpet av den fasta egendomen och trots att det utbetalas direkt till säljaren av den fasta egendomen?
4. Strider det mot kraven på en hög konsumentskyddsnivå (artikel 95.3 EG) och mot principen om ett effektivt konsumentskydd, som fastslås i direktiv 85/577/EEG, att det i nationella bestämmelser om hävning av låneavtal föreskrivs att en konsument som har hävt låneavtalet är skyldig att omedelbart återbetala lånebeloppet – vilket enligt det koncept som utvecklats för kapitalinvesteringen ännu inte har börjat amorteras – jämte marknadsmässig ränta?

Begäran om förhandsavgörande enligt beslut av Landesgericht Bochum av den 29 juli 2003 i målet mellan 1. Elisabeth Schulte, 2. Wolfgang Schulte och Deutsche Bausparkasse Badenia AG

(Mål C-350/03)

(2003/C 264/28)

Landesgericht Bochum begär genom beslut av den 29 juli 2003, vilket inkom till domstolens kansli den 11 augusti 2003, att Europeiska gemenskapernas domstol skall meddela ett förhandsavgörande i målet mellan 1. Elisabeth Schulte, 2. Wolfgang Schulte och Deutsche Bausparkasse Badenia AG beträffande följande frågor:

1. Omfattar artikel 3.2 a i rådets direktiv 85/577/EEG av den 20 december 1985 för att skydda konsumenten i de fall då avtal ingås utanför fasta affärslokaler även sådana avtal om köp av fast egendom som endast skall anses utgöra en del av en kreditfinansierad investeringsmodell,

Begäran om förhandsavgörande enligt beslut av Bundesgerichtshof av den 9 juli 2003 i målet mellan Dr. Dr. Elisabeth Mayer och Versorgungsanstalt des Bundes und der Länder

(Mål C-356/03)

(2003/C 264/29)

Bundesgerichtshof begär genom beslut av den 9 juli 2003, vilket inkom till domstolens kansli den 18 augusti 2003, att Europeiska gemenskapernas domstol skall meddela ett förhandsavgörande i målet mellan Dr. Dr. Elisabeth Mayer och Versorgungsanstalt des Bundes und der Länder beträffande följande frågor:

1. Utgör artikel 119 i EG-fördraget och/eller artikel 11.2 a i direktiv 92/85/EEG⁽¹⁾ och artikel 6.1 g i direktiv 86/378/EEG⁽²⁾ i deras lydelse enligt direktiv 96/97/EG⁽³⁾, hinder för bestämmelser i stadgarna för ett tilläggsförmånssystem av det här aktuella slaget, enligt vilka en kvinnlig arbetstagare under den lagstadgade mammaledigheten (i detta fall mellan den 16 december 1992 och den 5 april 1993 och mellan den 17 januari och 22 april 1994) inte tjänar in några rättigheter till de försäkringsförmåner som skall utfalla månadsvis vid förtida utträde ur det obligatoriska försäkringssystemet efter försäkringsfallet (pensionsålder, yrkes- eller arbetsoförmåga), eftersom rätten till dessa förmåner är beroende av att arbetstagaren har erhållit skattepliktig inkomst av tjänst, medan de bidrag som utbetalas till arbetstagaren under mammaledigheten enligt den nationella lagstiftningen inte anses vara skattepliktig inkomst av tjänst?
2. Har det härvid någon betydelse att dessa försäkringsförmåner – till skillnad från de underhållsförmåner som hade utbetalats vid försäkringsfallet om hon fortfarande hade omfattats av den obligatoriska försäkringen – inte är avsedda att garantera den kvinnliga arbetstagarens försörjning vid hög ålder och vid arbetsoförmåga, utan istället skall kompensera för de bidrag som inbetalats för hennes räkning under den tid som hon har omfattats av det obligatoriska försäkringssystemet?

⁽¹⁾ EGT L 348, 1992 s. 1; svensk specialutgåva, område 5, volym 6, s. 3.

⁽²⁾ EGT L 225, 1986 s. 40; svensk specialutgåva, område 5, volym 4, s. 83.

⁽³⁾ EGT L 46, 1997 s. 20.

Talan mot Republiken Österrike väckt den 19 augusti 2003 av Europeiska gemenskapernas kommission

(Mål C-357/03)

(2003/C 264/30)

Europeiska gemenskapernas kommission har den 19 augusti 2003 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas domstol mot Republiken Österrike. Sökanden företräds av Denis Martin, Europeiska kommissionens rättstjänst, och Horstpeter Kreppel, som står till kommissionens rättstjänsts förfogande inom ramen för utbytet med nationella tjänstemän, med delgivningsadress i Luxemburg.

Sökanden yrkar att domstolen skall

1. fastställa att Republiken Österrike har åsidosatt sina förpliktelser enligt artikel 14 i rådets direktiv 98/24/EG av den 7 april 1998 om skydd av arbetstagares hälsa och

säkerhet mot risker som har samband med kemiska agenser i arbetet (fjortonde särdirektivet enligt artikel 16.1 i direktiv 89/391/EEG)⁽¹⁾ genom att inte anta nödvändiga lagar och andra författningar för att efterkomma direktivet, eller i vart fall inte underrätta kommissionen därom,

2. förplikta Republiken Österrike att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Införlivandefristen löpte ut den 5 maj 2001.

⁽¹⁾ EGT 1998 L 131, s. 11.

Talan mot Republiken Österrike väckt den 19 augusti 2003 av Europeiska gemenskapernas kommission

(Mål C-358/03)

(2003/C 264/31)

Europeiska gemenskapernas kommission har den 19 augusti 2003 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas domstol mot Republiken Österrike. Sökanden företräds av Denis Martin, rättstjänsten vid Europeiska kommissionen, och Horstpeter Kreppel, kommissionens rättstjänst, inom ramen för ett utbyte med nationella tjänstemän, med delgivningsadress i Luxemburg.

Sökanden yrkar att domstolen skall

1. fastställa att Republiken Österrike har åsidosatt sina skyldigheter enligt artikel 9 i rådets direktiv 90/269/EEG av den 29 maj 1990 om minimikrav för hälsa och säkerhet vid manuell hantering av laster där det finns risk för att arbetstagare drabbats av skador, särskilt i ryggen (fjärde särdirektivet enligt artikel 16.1 i direktiv 89/391/EEG) (EGT L 156)⁽¹⁾ genom att den inte har antagit de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa detta direktiv.
2. Republiken Österrike skall ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Republiken Österrike skulle ha införlivat direktiv 90/269/EEG innan den tillträdde Europeiska unionen den 1 januari 1995.

Denna tidsfrist har löpt ut, utan att Republiken Österrike har antagit nödvändiga lagar och andra författningar.

(¹) EGT L 156, 1990, s. 9; svensk specialutgåva, område 5, volym 4, s. 198.

Talan mot Republiken Österrike väckt den 19 augusti 2003 av Europeiska gemenskapernas kommission

(Mål C-359/03)

(2003/C 264/32)

Europeiska gemenskapernas kommission har den 19 augusti 2003 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas domstol mot Republiken Österrike. Sökanden företräds av Dennis Martin, vid kommissionens rättstjänst, och Horstpeter Kreppel, vid kommissionens rättstjänst inom ramen för utbytet för nationella tjänstemän, med delgivningsadress i Luxemburg.

Sökanden yrkar att domstolen skall

1. fastställa att Republiken Österrike inte har uppfyllt sina skyldigheter enligt artikel 11 i rådets direktiv 90/270/EEG av den 29 maj 1990 om minimikrav för säkerhet och hälsa i arbete vid bildskärm (femte särdirektivet enligt artikel 16.1 i direktiv 89/391/EEG)⁽¹⁾ och enligt artikel 249.3 EG genom att inte anta de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa direktivet, eller genom att i vart fall inte ha meddelat att sådana åtgärder vidtagits,
2. förplikta Republiken Österrike att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Republiken Österrike skulle ha införlivat direktiv 90/270/EEG innan den tillträdde Europeiska unionen den 1 januari 1995.

Denna frist har löpt ut utan att Republiken har antagit de erforderliga bestämmelserna.

(¹) EGT L 156, 1990, s. 14; svensk specialutgåva, område 5, volym 4, s. 203.

Talan mot Republiken Österrike väckt den 19 augusti 2003 av Europeiska gemenskapernas kommission

(Mål C-360/03)

(2003/C 264/33)

Europeiska gemenskapernas kommission har den 19 augusti 2003 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas domstol mot Republiken Österrike. Sökanden företräds av Denis Martin, Europeiska kommissionens rättstjänst, och Horstpeter Kreppel, som står till kommissionens rättstjänsts förfogande inom ramen för utbytet med nationella tjänstemän, med delgivningsadress i Luxemburg.

Sökanden yrkar att domstolen skall

1. fastställa att Republiken Österrike har åsidosatt sina förpliktelser enligt artikel 3 i kommissionens direktiv 2000/39/EG av den 8 juni 2000 om upprättandet av en första förteckning över indikativa yrkeshygieniska gränsvärden vid genomförandet av rådets direktiv 98/24/EG om skydd av arbetstagares hälsa och säkerhet mot risker som har samband med kemiska agenser i arbetet⁽¹⁾ genom att inte anta nödvändiga lagar och andra författningar för att efterkomma direktivet, eller i vart fall inte underrätta kommissionen därom,
2. förplikta Republiken Österrike att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Införlivandefristen löpte ut den 31 december 2001.

(¹) EGT L 142, s. 47.

Talan mot Republiken Österrike väckt den 21 augusti 2003 av Europeiska gemenskapernas kommission

(Mål C-362/03)

(2003/C 264/34)

Europeiska gemenskapernas kommission har den 21 augusti 2003 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas domstol mot Republiken Österrike. Sökanden företräds av Arnaud Bordes och Gerald Braun, rättstjänsten vid Europeiska kommissionen, med delgivningsadress i Luxemburg.

Sökanden yrkar att domstolen skall

1. fastställa att Republiken har åsidosatt sina skyldigheter enligt rådets direktiv 1999/74/EEG av den 19 juli 1999 om att fastställa miniminormer för skyddet av värp-höns⁽¹⁾ genom att inte anta de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa direktivet och, i andra hand, genom att inte omedelbart underrätta kommissionen om sådana åtgärder.
2. Republiken Österrike skall ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Fristen för införlivande av direktivet löpte ut den 1 januari 2002.

⁽¹⁾ EGT L 203, 1999, s. 53.

Talan mot Republiken Österrike väckt den 21 augusti 2003 av Europeiska gemenskapernas kommission

(Mål C-363/03)

(2003/C 264/35)

Europeiska gemenskapernas kommission har den 21 augusti 2003 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas domstol mot Republiken Österrike. Sökanden företräds av Dr. Wouter Wils vid kommissionens rättstjänst, med delgivningsadress i Luxemburg.

Sökanden yrkar att domstolen skall

1. fastställa att Republiken Österrike har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/30/EG av den 6 juni 2000 om vägkontroller av trafiksäkerheten hos nyttofordon i trafik i gemenskapen⁽¹⁾, genom att inte anta de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa direktivet eller genom att inte underrätta kommissionen om sådana åtgärder,
2. förplikta Republiken Österrike att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Fristen för införlivande av direktivet löpte ut den 10 augusti 2002.

⁽¹⁾ EGT L 203, s. 1.

Talan mot Konungariket Belgien väckt den 9 september 2003 av Europeiska gemenskapernas kommission

(Mål C-377/03)

(2003/C 264/36)

Europeiska gemenskapernas kommission har den 9 september 2003 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas domstol mot Konungariket Belgien. Sökanden företräds av Ch. Giolito och G. Wilms i egenskap av ombud, delgivningsadress: Luxemburg.

Europeiska gemenskapernas kommission yrkar att domstolen skall

1. fastställa att Konungariket Belgien har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artiklarna 6, 9, 10 och 11 i rådets förordning (EG, Euratom) nr 1150/2000⁽¹⁾ av den 22 maj 2000 om genomförande av beslut 94/728/EG⁽²⁾, Euratom om systemet för gemenskapernas egna medel, genom vilken rådets förordning (EEG, Euratom) nr 1552/89⁽³⁾ av den 29 maj 1989 om genomförande av beslut 88/376/EEG⁽⁴⁾, Euratom om systemet för gemenskapernas egna medel, vars syfte är identiskt, har upphävts och ersatts från och med den 29 maj 1989

- genom att inte regelbundet avstämpla vissa transit-handlingar (TIR-carnet), vilket medfört att de egna medel som är hänförliga till dessa vare sig bokförts på ett riktigt sätt eller ställts till kommissionens förfogande inom utsatta frister,
 - genom att inte meddela kommissionen om övriga obestridda tullbelopp som behandlats på motsvarande sätt (bokföring enligt "B" i stället för "A") med avseende på att den belgiska tullen inte avstämplat TIR-carneter sedan år 1996, och
 - genom att inte erlagga ränta på beloppen till kommissionen,
2. förplikta konungariket Belgien att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Vid två kontroller av traditionella egna medel som genomfördes i Belgien åren 1996 och 1997 konstaterade kommissionen avvikelser i samband med transiteringsförfaranden avseende fastställelse, bokföring och tillhandahållande av egna medel och tillämpning av transiteringsförfarandet för gemenskapen TIR. Avvikelserna berodde på att egna medel inte hade betalats in till kommissionen, eller att de hade betalats in för sent, eftersom reglerna för bokföring i artikel 6.3 i förordning nr 1150/2000 inte iakttagits.

Kommissionen kan inte godta de skäl som Belgien fört fram till stöd för de konstaterade avvikelserna och förseningarna med bokföring. Förseningarna överskrider mycket de frister som anges i artikel 6.3 i förordning nr 1150/2000 både avseende bokföring enligt A och i särskilda räkenskaper enligt B. Eftersom bokföring skulle ha gjorts enligt A har denna försening fått till följd att de berörda egna medlen tillhandahållits för sent, varför dröjsmålsränta skall erläggas.

(¹) EGT L 130, 31.05.2000, s. 1.

(²) EGT L 293, 12.11.1994, s. 9; svensk specialutgåva, område 1, volym 3, s. 192.

(³) EGT L 155, 07.06.1989, s. 1; svensk specialutgåva, område 1, volym 4, s. 41.

(⁴) EGT L 185, 15.07.1988, s. 24.

Talan mot Konungariket Belgien väckt den 9 september 2003 av Europeiska gemenskapernas kommission

(Mål C-378/03)

(2003/C 264/37)

Europeiska gemenskapernas kommission har den 9 september 2003 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas domstol mot Konungariket Belgien. Sökanden företräds av Ch. Giolito och G. Wilms i egenskap av ombud, delgivningsadress: Luxemburg.

Europeiska gemenskapernas kommission yrkar att domstolen skall

- fastställa att Konungariket Belgien har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artiklarna 6, 10 och 11 i rådets förordning (EG, Euratom) nr 1150/2000 (¹) av den 22 maj 2000 om genomförande av beslut 94/728/EG (²), Euratom om systemet för gemenskapernas egna medel, genom vilken rådets förordning (EEG, Euratom) nr 1552/89 (³) av den 29 maj 1989 om genomförande av beslut 88/376/EEG (⁴), Euratom om systemet för gemenskapernas egna medel, vars syfte är identiskt, har upphävts och ersatts från och med den 29 maj 1989 genom att betala egna medel för sent när de skattskyldiga delat upp inbetalningar,
- förplikta konungariket Belgien att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Vid kontroll av traditionella egna medel som genomfördes i Belgien år 1996 konstaterade kommissionen att de belgiska myndigheterna inte hade ställt egna medel som uppburits i form av delbetalningar av importtullar till kommissionens förfogande inom den tidsfrist som föreskrivs i gemenskapslagstiftningen. Dessa tullar skulle nämligen ha överförts från bokföring enligt "B" till bokföring enligt "A" för varje delbetalning som den skattskyldige gjorde. Att tullar under flera månader betalats in på ett särskilt konto för bokföring enligt "B" har fått till följd att egna medel tillhandahållits för sent, varför dröjsmålsränta skall erläggas.

(¹) EGT L 130, 31.05.2000, s. 1.

(²) EGT L 293, 12.11.1994, s. 9; svensk specialutgåva, område 1, volym 3, s. 192.

(³) EGT L 155, 07.06.1989, s. 1; svensk specialutgåva, område 1, volym 4, s. 41.

(⁴) EGT L 185, 15.07.1988, s. 24.

Talan mot Republiken Italien väckt den 10 september 2003 av Europeiska gemenskapernas kommission**(Mål C-381/03)**

(2003/C 264/38)

Europeiska gemenskapernas kommission har den 10 september 2003 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas domstol mot Republiken Italien. Sökanden företräds av Karen Banks och Knut Simonsson, båda i egenskap av ombud.

Sökanden yrkar att domstolen skall

- fastställa att Republiken Italien har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt kommissionens direktiv 2001/53/EG av den 10 juli 2001 om ändring av rådets direktiv 96/98/EG om marin utrustning⁽¹⁾ genom att inte ha antagit de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa nämnda direktiv eller genom att inte ha underrättat kommissionen om sådana bestämmelser,
- förplikta Republiken Italien att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Fristen för att införliva direktivet löpte ut den 17 februari 2002.

⁽¹⁾ EGT L 204 av den 28.7.2001, s. 1.

Talan mot Konungariket Spanien väckt den 12 september 2003 av Europeiska gemenskapernas kommission**(Mål C-384/03)**

(2003/C 264/39)

Europeiska gemenskapernas kommission har den 12 september 2003 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas domstol mot Konungariket Spanien. Sökanden företräds av Gregorio Valero Jordana med delgivningsadress i Luxemburg.

Sökanden yrkar att domstolen skall

- fastställa att Konungariket Spanien har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt Europaparlamentets och rådets direktiv av den 29 juni 2000 om bekämpande av sena betalningar vid handelstransaktioner⁽¹⁾, genom att inte anta de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa direktivet och åtminstone genom att inte underrätta kommissionen om sådana åtgärder, och
- förplikta Konungariket Spanien att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Tidsfristen för att införliva direktivet i nationell rätt löpte ut den 8 augusti 2002.

⁽¹⁾ EGT L 200 av den 8.8.2000, s. 35.

Talan mot Förbundsrepubliken Tyskland väckt den 12 september 2003 av Europeiska gemenskapernas kommission**(Mål C-386/03)**

(2003/C 264/40)

Europeiska gemenskapernas kommission har den 12 september 2003 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas domstol mot Förbundsrepubliken Tyskland. Sökanden företräds av Mikko Huttunen och Michael Niejahr, rättstjänsten, båda i egenskap av ombud, med delgivningsadress i Luxemburg.

Sökanden yrkar att domstolen skall

- 1) fastställa att Förbundsrepubliken Tyskland har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt rådets direktiv 96/67/EG⁽¹⁾ av den 15 oktober 1996 om tillträde till marknaden för marktjänster på flygplatserna inom gemenskapen, genom att i 8 § andra stycket och 9 § tredje stycket i den tyska förordningen om marktjänster på flygplatser av den 10 december 1997 föreskriva bestämmelser som strider mot artiklarna 16 och 18 i direktivet, och
- 2) förplikta Förbundsrepubliken Tyskland att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Enligt artikel 18 i direktiv 96/67/EG kan medlemsstaterna vidta nödvändiga åtgärder för att säkerställa att arbetstagarnas rättigheter skyddas. Dessa åtgärder får dock inte påverka tillämpningen av direktivet och de måste ligga i linje med andra gemenskapsrättsliga bestämmelser. Rådets direktiv 2001/23/EG⁽²⁾ om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om skydd för arbetstagares rättigheter vid överlåtelse av företag, verksamheter eller delar av företag eller verksamheter är visserligen inte tillämpligt när det endast är en bestämd marknadsandel som "övergår" till ett annat företag till följd av marknaden har öppnats. Enligt 8 § andra stycket i den tyska förordningen om marktjänster på flygplatser (Verordnung über Bodenabfertigungsdienste auf Flugplätzen, nedan kallad BADV) är det emellertid möjligt för flygplatsens ledningsorgan att i de standardvillkoren vid ett upphandlingsförfarande införa en allmän skyldighet att för de nya operatörerna att överta flygplatspersonalen, och detta oavsett om det har skett en övergång i den mening som avses i direktiv 2001/23/EG. Det är således uppenbart att 8 § andra stycket BADV medför dels att nya företag avhålls från att gå in på marknaden, dels att deras konkurrenskraft begränsas, varigenom fördelarna med en liberalisering i form av sänkta priser och en förbättrad kvalitet på tjänsterna minskas.

Enligt 9 § tredje stycket BADV kan dessutom flygplatsens ledningsorgan kräva högre ersättning för tillträde till flygplatsanläggningarna för det fall tjänsteleverantörer eller användare som tillämpar egenhantering inte har övertagit någon personal från flygplatsoperatören vid marknadsinträdet. Denna bestämmelse strider mot artikel 16.3 i direktiv 96/67/EG, där det föreskrivs att avgiften för tillträde till flygplatsanläggningarna skall fastställas enligt relevanta, objektiva, öppna och icke-diskriminerande kriterier. Det förhållandet att det inte har skett något övertagande av personal kan inte anses vara ett kriterium som överensstämmer med något av dessa krav. Denna bestämmelse gör det tvärtom möjligt för flygplatsoperatören att kräva högre ersättning för tillträde till flygplatsanläggningarna av användare som tillämpar egenhantering och tjänsteleverantörer, när dessa inte övertar operatörens personal. På så sätt ges flygplatsen möjlighet att diskriminera sina direkta konkurrenter.

⁽¹⁾ EGT L 272, s. 36.

⁽²⁾ EGT L 82, 22.3.2001, s. 16.

Talan mot Republiken Grekland väckt den 15 september 2003 av Europeiska gemenskapernas kommission

(Mål C-387/03)

(2003/C 264/41)

Republiken Grekland har den 15 september 2003 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas domstol mot kommissionen.

Sökanden företräds av Ioannis Chalkias och Eleni Svolopoulou, med delgivningsadress vid Greklands ambassad, 27, rue Marie-Adelaïde, Luxemburg.

Sökanden yrkar att domstolen skall

- ogiltigförklara kommissionens beslut K(2003) 2587 om undantagande från gemenskapsfinansiering av vissa utgifter som verkstälts av medlemsstaterna inom ramen för garantisektionen vid Europeiska utvecklings- och garantifonden för jordbruket (EUGFJ) vad beträffar finansiell korrigerings som belastar Republiken Grekland i sektorerna vin, nötkött och olivolja för räkenskapsåren 1999 och 2000.

Grunder och huvudargument

1. Åsidosättande av lagbestämmelser och allmänna rättsprinciper.
2. Åsidosättande av proportionalitetsprincipen – Maktmissbruk.
3. Felaktig bedömning av de faktiska omständigheterna, felaktig motivering av det omstridda beslutet.
4. Felaktig tolkning och tillämpning av artikel 5.2 c i förordning nr 729/70.

Talan mot Republiken Italien väckt den 16 september 2003 av Europeiska gemenskapernas kommission

(Mål C-392/03)

(2003/C 264/42)

Europeiska gemenskapernas kommission har den 16 september 2003 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas domstol mot Republiken Italien. Sökanden företräds av Arnaud Bordes och Luca Visaggio, båda i egenskap av ombud.

Sökanden yrkar att domstolen skall

- fastställa att Republiken Italien har åsidosatt sina skyldigheter enligt artikel 13.1 i rådets direktiv 1999/74/EG av den 19 juli 1999 om att fastställa miniminormer för skyddet av värphöns (¹), genom att inte anta de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa direktivet, eller under alla omständigheter genom att inte underrätta kommissionen om dessa bestämmelser,
- förplikta Republiken Italien att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Fristen för att införliva direktivet löpte ut den 1 januari 2002.

⁽¹⁾ EGT L 203 av den 3.8.1999, s. 53-57.

Talan mot Europeiska gemenskapernas kommission väckt den 18 september 2003 (telefax av den 11 september 2003) av Republiken Österrike

(Mål C-393/03)

(2003/C 264/43)

Republiken Österrike har den 18 september 2003 (telefax av den 11 september 2003) väckt talan vid Europeiska gemenskapernas domstol mot Europeiska gemenskapernas kommission. Sökanden företräds av Harald Dossi vid Republiken Österrikes Verfassungsdienst des Bundeskanzleramtes, i egenskap av ombud, med delgivningsadress i Luxemburg.

Sökanden yrkar att domstolen skall

- ogiltigförklara kommissionens negativa ställningstagande av den 1 juli 2003 att slutgiltigt avslå Republiken Österrikes begäran att kommissionen skulle vidta åtgärder i enlighet med artikel 232 andra stycket EG, och
- förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

Sökanden yrkar i andra hand att domstolen skall

- ogiltigförklara kommissionens beslut av den 1 juli 2003 att inte tillämpa artikel 11.2 c i protokoll 9 i 1994 års anslutningsakt (¹) och att tilldela samtliga miljöpoäng för år 2003, och

- förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

(Förstahandsyrkandet)

Åsidosättande av EG-fördraget och av protokoll 9 i 1994 års anslutningsakt på grund av att kommissionen slutgiltigt avslagit begäran att vidta åtgärder i enlighet med artikel 232 andra stycket EG. Kommissionen handlade felaktigt då den gjorde avdrag från antalet totala transittransporter som deklarerats under år 2002 (1 718 622) med de transporter som deklarerats som transittransporter beträffande vilka några uppgifter om när de lämnade Österrike inte finns att tillgå (69 433), de transporter som deklarerats som transittransporter och som kört in i och lämnat Österrike vid samma gränsstation (52 642) och de transporter som utförts på s.k. "rullande landsväg" (7 812).

Det i protokoll 9 i 1994 års anslutningsakt föreskrivna miljöpoängssystemet grundas på deklareringsprincipen. För det fall chauffören deklarerat att det är säkert att transporterarna är transittransporter, skall dessa regelbundet registreras i miljöpoängsstatistiken och skall beaktas då det avgörs om nivån på 108 procent har överskridits, då kommissionen i enlighet med artikel 11.2 c i protokoll 9 skall vidta lämpliga åtgärder med tillämpning av punkt 3 i bilaga 5 till nämnda protokoll, det vill säga att minska antalet miljöpoäng för efterkommande år enligt en beräkningsmetod som anges i protokollsbilagan. Mot bakgrund av deklareringsprincipen åligger det varken rättsligt eller faktiskt Republiken Österrike att i varje enskilt fall visa att, i fall av säker deklarerings av transittransporter, en sådan transport verkligen ägt rum. Republiken Österrike är således inte skyldig att göra avdrag för de transporter som deklarerats vara transittransporter och beträffande vilka det är säkert att det inte kunnat vara fråga om transporter av detta slag trots en otvetydig deklarerings. Det går således inte att bestrida att nivån 108 procent överskreds under år 2002. Med beaktande av kommissionens beslut av den 1 juli 2003 har kommissionen således underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt protokoll 9 i 1994 års anslutningsakt, särskilt de skyldigheter som följer av artikel 11.2 c jämförd med artikel 16 i punkt 3 i bilaga 5 till nämnda protokoll. Således föreligger en sådan grund för ogiltighet som föreskrivs i artikel 230 andra stycket EG, nämligen ett åsidosättande av EG-fördraget och protokoll 9 i 1994 års anslutningsakt.

(Andrahandsyrkandet)

Åsidosättande av EG-fördraget och av protokoll 9 i 1994 års anslutningsakt. Vad beträffar grunderna för detta yrkande har sökanden hänvisat till vad som åberopats ovan under förstahandsyrkandet.

⁽¹⁾ Protokoll 9 om väg-, järnvägs- och kombitransport genom Österrike.

Talan mot Konungariket Nederländerna väckt den 19 september 2003 av Europeiska gemenskapernas kommission**(Mål C-395/03)**

(2003/C 264/44)

Europeiska gemenskapernas kommission har den 19 september 2003 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas domstol mot Konungariket Nederländerna. Sökanden företräds av W. Wils och K. Banks, i egenskap av ombud.

Sökanden yrkar att domstolen skall

1. fastställa att Konungariket Nederländerna har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 98/44/EG av den 6 juli 1998 om rättsligt skydd för biotekniska uppfinningar⁽¹⁾, genom att inte anta de bestämmelser i lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa direktivet eller, under alla omständigheter, genom att inte underrätta kommissionen om nämnda bestämmelser, och
2. förplikta Konungariket Nederländerna att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Den frist inom vilken direktivet skulle införlivas med den nationella rätten löpte ut den 30 juli 2000.

⁽¹⁾ EGT L 213 av den 30 juli 1998, s. 13.

Avskrivning av mål C-214/02⁽¹⁾

(2003/C 264/45)

Genom beslut av den 26 mars 2003 har ordföranden för Europeiska gemenskapernas domstol förordnat om avskrivning av mål C-214/02 (begäran om förhandsavgörande från Unabhängiger Verwaltungssenat des Landes Vorarlberg), Gerhard Lintschinger.

⁽¹⁾ EGT C 180, 27.7.2002.

Avskrivning av mål C-219/02⁽¹⁾

(2003/C 264/46)

Genom beslut av den 26 juni 2003 har ordföranden för Europeiska gemenskapernas domstol förordnat om avskrivning av mål C-219/02, Europeiska gemenskapernas kommission mot Republiken Grekland.

⁽¹⁾ EGT C 191, 10.8.2002.

Avskrivning av de förenade målen C-242/02 och C-243/02⁽¹⁾

(2003/C 264/47)

Genom beslut av den 26 mars 2003 har ordföranden för Europeiska gemenskapernas domstol förordnat om avskrivning av de förenade målen C-242/02 och C-243/02 (begäran om förhandsavgörande från Unabhängiger Verwaltungssenat Salzburg), Manfred Hüchel.

⁽¹⁾ EGT C 247, 12.10.2002.

FÖRSTAINSTANSRÄTTEN

Talan mot Byrån för harmonisering inom den inre marknaden väckt den 27 juni 2003 av Guardant, Inc.**(Mål T-243/03)**

(2003/C 264/48)

(Rättegångsspråk: engelska)

Guardant, Inc., Atlanta (USA) har den 27 juni 2003 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt mot Byrån för harmonisering inom den inre marknaden. Sökanden företräds av G. Farrington, solicitor.

Sökanden yrkar att förstainstansrätten skall

- ogiltigförklara beslutet av den 28 april 2003 som fattades av svarandens andra överklagandenämnd,
- förelägga svaranden att återförvisa ärendet till granskningsenheten för förnyad handläggning vad gäller ansökan om gemenskapsvarumärke nr 1 713 213,
- förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Sökt gemenskapsvarumärke: Ordmärket "PENSAMOS MÁS EN USTED" — ansökan nr 1 713 213

Varor eller tjänster: Tjänster i klass 39 (Transport, magasinering och resetjänster; transport av passagerare och last; bonusprogram för personer som flyger ofta)

Beslut som överklagats till överklagandenämnden: Granskarens avslag på registreringsansökan

Överklagandenämndens beslut: Ogillande av överklagandet

Grunder:

- Det märke som är föremål för ansökan saknar inte särskiljningsförmåga i den mening som avses i artikel 7.1 b i förordning (EG) nr 40/94 ⁽¹⁾.
- Det märke som är föremål för ansökan används inte normalt för att beteckna tjänster inom området för transport, magasinering och resor.

⁽¹⁾ Rådets förordning (EG) nr 40/94 av den 20 december 1993 om gemenskapsvarumärken (EGT L 11, 1994, s. 1; svensk specialutgåva, område 17, volym 2, s. 3).

Talan mot Europeiska gemenskapernas kommission väckt den 21 juli 2003 av "Z"**(Mål T-259/03)**

(2003/C 264/49)

(Rättegångsspråk: grekiska)

"Z", bosatt i Aten (Grekland), har den 21 juli 2003 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt mot Europeiska gemenskapernas kommission. Sökanden företräds av advokaten Vasilios Christianos med delgivningsadress i Luxemburg.

Sökanden yrkar att förstainstansrätten skall

- förplikta svaranden att erlagga skadestånd, inklusive ränta från dagen då skadan uppstod, till sökanden med 900 000 euro varav 700 000 euro för ideell skada och 200 000 för den skada sökanden lidit i form av försämrad hälsa,
- förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Europeiska byrån för bedrägeribekämpning (OLAF) har beslutat om och genomfört en utredning beträffande sökanden. Sedan utredningen slutförts publicerades vissa handlingar om sökanden och den gjorda utredningen i Europeisk press på ett sätt som sökanden finner nedvärderande och förolämpande. OLAF offentliggjorde dessutom ett pressmeddelande om utredningen och hänvisade också till denna i sin verksamhetsrapport. Även om sökanden inte uttryckligen nämns i de dokument som OLAF offentliggjort anser sökanden att de uppgifter som getts väsentligen underlättat identifieringen av henne och att det klart framgår vem som avses. Sedan utredningen avslutats begärde sökanden att OLAF skulle ge henne tillgång till de handlingar som upprättats om henne, OLAF:s slutliga rapport och alla andra uppgifter om byråns slutsatser om de anklagelser som riktats mot sökanden. OLAF vägrade emellertid att lämna ut några som helst uppgifter.

Sökanden begär genom sin talan ersättning för den ideella skada och den hälsorelaterade skada som hon anser sig ha lidit av de skäl som anges ovan. Sökanden åberopar följande grunder:

- Åsidosättande av artikel 12.3 andra stycket i förordning nr 1073/1999⁽¹⁾, jämförd med direktiv 95/46⁽²⁾ och förordning nr 45/2001⁽³⁾. Sökanden anser att et följer av en läsning av ovanstående bestämmelser att OLAF är skyldig att då den offentliggör rapporter om sin verksamhet göra detta på ett sådant sätt att identiteten på den person som utredningen rör inte röjs varken direkt eller indirekt.
- Åsidosättande av artikel 8.2 i förordning nr 1073/1999 i den mån OLAF medgav eller godtog och senare tillät att information om den utredning som genomfördes beträffande sökanden läckte ut till pressen.
- Åsidosättande av artikel 8.2 och 8.3 i förordning nr 1073/1999 som enligt sökanden förbjuder OLAF att offentliggöra pressmeddelanden om sina utredningar.
- Åsidosättande av artikel 4.1, 4.2 och 4.6 i förordning nr 1073/1999, av artikel 4 i Revisionsrättens beslut nr 99/50 av den 16 december 1999 samt av den allmänna skyldigheten att iakttä god förvaltningssed enligt artikel 41 i Stadgan om grundläggande rättigheter i Europeiska unionen sedan OLAF vägrat att lämna ut sina handlingar om sökanden och dess slutrapport till henne och

därigenom fråntog henne möjligheten att utöva sin rätt till försvar på ett effektivt sätt.

- ⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1073/1999 av den 25 maj 1999 om utredningar som utförs av Europeiska byrån för bedrägeribekämpning (OLAF) (EGT L 136, 31.5.1999, s. 1).
- ⁽²⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 95/46/EG av den 24 oktober 1995 om skydd för enskilda personer med avseende på behandling av personuppgifter och om det fria flödet av sådana uppgifter (EGT L 281, 23.11.1995, s. 31).
- ⁽³⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 45/2001 av den 18 december 2000 om skydd för enskilda då gemenskapsinstitutionerna och gemenskapsorganen behandlar personuppgifter och om den fria rörligheten för sådana uppgifter (EGT L 8, 12.1.2001, s. 1).

Talan mot Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) väckt den 18 juli 2003 av Euro Style '94 S.r.l.

(Mål T-261/03)

(2003/C 264/50)

(Rättegångsspråket skall fastställas i enlighet med artikel 131.2 i rättegångsreglerna – ansökan är avfattad på engelska)

Euro Style '94 S.r.l., Barletta (Italien), har den 18 juli 2003 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt mot Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller). Sökanden företräds av advokaten G. Pica, med delgivningsadress i Luxemburg. Även RCN-Companhia de Importação e Esportação de Texteis, LDA, var part i förfarandet vid överklagandenämnden.

Sökanden yrkar att förstainstansrätten skall

- ogiltigförklara eller ändra det beslut som andra överklagandenämnden vid harmoniseringsbyrån fattat i ärende R 0067/2001-2,
- följaktligen bevilja registrering av varumärket "GLOVE" även i klass 25 såsom begärts av företaget Euro Style '94 S.r.l.,
- besluta om ersättning av rättegångskostnaderna i enlighet med gällande bestämmelser.

Grunder och huvudargument

Sökande av gemenskapsvarumärke:	Sökanden
Sökt gemenskapsvarumärke:	Figurmärket "GLOVE", för varor och tjänster som ingår i klasserna 25, 35 och 41 – Ansökan nr 464 016
Innehavare av det varumärke eller kännetecken som åberopats som hinder för registrering i invändningsförfarandet:	RCN-Companhia de Importação e Esportação de Texteis, LDA
Varumärke eller kännetecken som åberopats som hinder för registrering i invändningsförfarandet:	Spanska (registreringsnr. 1 629 840) och internationella (registreringsnr. 651 424) figurmärket "GLOIBE", och portugisiska (registreringsnr. 310 796) och spanska (registreringsnr. 1 981 850) ordmärket "GLOBE" för varor i klass 25 (kläder, fotbeklädnader och bälten)
Invändningsenhetens beslut:	Avslag på ansökan avseende varor i klass 25 (nämligen kläder, fotbeklädnader och bälten) och beviljad ansökan om gemenskapsvarumärke för återstående tjänster i klasserna 35 och 41
Överklagandenämndens beslut:	Avslag på överklagandet
Grunder:	Felaktig tillämpning av artikel 8.1 i förordning (EG) nr 40/94 (Ingen förväxlingsrisk, total avsaknad av associationsrisk, och obetydlig likhet mellan produkterna).

Talan mot Europeiska gemenskapernas kommission väckt den 30 juli 2003 av Deutsche Telekom AG

(Mål T-271/03)

(2003/C 264/51)

(Rättegångsspråk: tyska)

Deutsche Telekom AG, Bonn (Tyskland) har den 30 juli 2003 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt mot Europeiska gemenskapernas kommission. Sökanden företräds av advokaterna K. Quack och S. Ohlhoff.

Sökanden yrkar att förstainstansrätten skall

- ogiltigförklara kommissionens beslut K(2003) 1536 slutligt av den 21 maj 2003,
- i andra hand, göra en fri bedömning av de av kommissionen i artikel 3 fastställda böterna,
- förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna samt övriga kostnader.

Grunder och huvudargument

I det kritiserade beslutet fastställde kommissionen att sökanden hade åsidosatt artikel 82 a EG genom att ta ut orimliga måndadsavgifter och engångsavgifter från sina konkurrenter och slutkunder för tillgång till lokalnätet och därigenom hindrat konkurrensen på marknaden för tillgång till lokalnätet. Sökanden ålades att betala böter på 12,6 miljoner EUR.

Sökanden har gjort gällande att kommissionen har åsidosatt artikel 82 EG, eftersom något missbruk inte kan läggas sökanden till last på grund av att avgifterna inte utgör en begränsning av konkurrensen eller är orimliga. Mot kommissionens uppfattning att sökandens avgifter för företag och slutkunder utgör ett missbruk, mot bakgrund av en kostnadspris-bedömning som utgör en metod som varken är lämplig eller tillräcklig. Kommissionens kostnadspris-bedömning innehåller metodfel och den leder inte till slutsatsen att konkurrensen hindras.

Sökanden gör även gällande att kommissionen har gjort sig skyldig till maktmissbruk genom att fatta det ifrågasatta beslutet. Den har genom sitt beslut inkräktat på den befogenhet som tyska myndigheter har enligt gemenskapsrätten avseende reglering av telekommunikation och post och den har sökt att ändra deras bestämmelser avseende de berörda avgifterna. Av samma skäl är beslutet även oproportionerligt. Det innebär nämligen att sökandens avgifter för tillträde till det lokala nätet omfattas av dubbla regleringar och medför således att den rättssäkerhet som skall säkerställas genom gemenskapsrättens fördelningen av behörighet avseende avgifter inom telekommunikationssektorn åsidosätts.

Slutligen, har svaranden, genom att ålägga sökanden böter, åsidosatt väsentliga formkrav samt artikel 15.2 i förordning nr 17/62.

Talan mot Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) väckt den 4 augusti 2003 av Focus Magazin Verlag GmbH

(Mål T-274/03)

(2003/C 264/52)

(Rättegångsspråket skall fastställas i enlighet med artikel 131.2 i rättegångsreglerna – ansökan är avfattad på tyska)

Focus Magazin Verlag GmbH, München (Tyskland), har den 4 augusti 2003 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt mot Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller). Sökanden företräds av advokaten U. Gürtler. Även France Telecom S.A., Paris, var part i förfarandet vid överklagandenämnden.

Sökanden yrkar att förstainstansrätten skall

- ogiltigförklara harmoniseringsbyråns avslagsbeslut nr 1956/2001 av den 2 augusti 2001 i invändningsförfarande nr B 260 576,
- ogiltigförklara det beslut som fjärde överklagandenämnden vid harmoniseringsbyrån fattade den 30 april 2003 (ärende R 849/2001-4),
- förplikta harmoniseringsbyrån att, med beaktande av förstainstansrättens praxis, i invändningsförfarande nr B 260 576 pröva ärendet i sak,
- förplikta harmoniseringsbyrån att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Sökande av gemenskapsvarumärke:	France Telecom S.A.
Sökt gemenskapsvarumärke:	Ordmärket Focus One, för varor och tjänster som ingår i klasserna 9, 35, 38 och 42 – Ansökan nr 984 484
Innehavare av det varumärke eller kännetecken som åberopats som hinder för registrering i invändningsförfarandet:	Sökanden

Varumärke eller kännetecken som åberopats som hinder för registrering i invändningsförfarandet:

Det tyska märket "FOCUS" (nr 395 46 204) för varor och tjänster som ingår i klasserna 9, 16, 35, 36, 37, 38, 41 och 42

Invändningsenhetens beslut:

Avslag på invändningen

Överklagandenämndens beslut:

Avslag på sökandens överklagande

Grunder:

- Tillräcklig bevisning till styrkande för sökandens äldre rätt har förebringats i invändningsförfarandet.
- Åsidosättande av sökandens rätt att yttra sig.
- Åsidosättande av sökandens rätt till en opartisk rättegång.
- Åsidosättande av artikel 42 i förordning (EG) nr 40/94 ⁽¹⁾ och regel 20 tredje stycket i förordning (EG) nr 2868/95 ⁽²⁾.

⁽¹⁾ Rådets förordning (EG) nr 40/94 av den 20 december 1993 om gemenskapsvarumärken (EGT L 11, 1994, s. 1; svensk specialutgåva, område 17, volym 2, s. 3).

⁽²⁾ Kommissionens förordning (EG) nr 2868/95 av den 13 december 1995 om genomförande av rådets förordning (EG) nr 40/94 om gemenskapsvarumärke (EGT L 303, s. 1).

Talan mot Europeiska gemenskapernas kommission väckt den 23 juli 2003 av Dionysia Eleftheriadi

(Mål T-277/03)

(2003/C 264/53)

(Rättegångsspråk: grekiska)

Dionysia Eleftheriadi, Athen, Grekland, har den 23 juli 2003 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt mot Europeiska gemenskapernas kommission. Sökanden företräds av advokaten Timotheos Sigalas.

Sökanden yrkar att förstainstansrätten skall

- ogiltigförklara eller ändra kommissionens beslut E(2003) 738 slutligt, av den 25 mars 2003, rörande återbetalning av lön som av misstag utbetalats till Dionysia Vlachaki, tidigare tillfälligt anställd, genom att upphäva artikel 1 b i detta beslut, så att sökanden inte förpliktas att till svaranden utbetala de belopp utöver kapitalbeloppet som anges i denna del av beslutet, särskilt vad avser dröjsmålsränta och belopp utöver kapitalbeloppet som fram till den 23 juli 2003 beräknats till 2 847,32 euro. Detta belopp utgörs enligt artikel 1 i beslutet av 1 344,04 euro för perioden fram till den 10 april 2001, 1 023,88 euro för perioden 11 april 2001–31 december 2002 och 479,40 euro för perioden 1 januari 2003–23 juli 2003 (204 dagar × 2,35 euro = 479,40 euro),
- i andra hand, ogiltigförklara eller ändra kommissionens beslut E(2003) 738 slutligt, av den 25 mars 2003, rörande återbetalning av lön som av misstag utbetalats till Dionysia Vlachaki, tidigare tillfälligt anställd, genom att upphäva artikel 1 b första strecksatsen i detta beslut, så att sökanden inte förpliktas att till svaranden utbetala ett belopp på 1 344,03 euro,
- förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Enligt det ifrågasatta beslutet skall sökanden till svaranden betala ett belopp på 13 182,18 euro, som av misstag utbetalats efter det att hennes kontrakt med kommissionen löpt ut. Till detta belopp har dessutom dröjsmålsränta lagts. Talan riktas mot beslutet i den mån sökanden enligt detta skall betala dröjsmålsränta. Enligt sökanden är det oriktigt att hon har ålagts att betala dröjsmålsränta, eftersom orsaken till att det är omöjligt för henne att betala kapitalbeloppet är att hon har allvarliga finansiella problem och att det finns hälsoproblem inom hennes familj, vilket utgör force majeure. Hon gör dessutom gällande att hon inte fick tillfälle att inkomma med synpunkter innan det ifrågasatta beslutet fattades. Slutligen noterar hon att hon under alla omständigheter inte kan förpliktas att betala ränta för perioden fram till den 10 april 2001 eftersom kommissionen underförstått har avstått från sin räntefordran för denna period.

Talan mot Europeiska unionens råd väckt den 8 augusti 2003 av Van Mannekus & Co. B.V.

(Mål T-278/03)

(2003/C 264/54)

(Rättegångsspråk: tyska)

Van Mannekus & Co. B.V., Schiedam (Nederländerna), har den 8 augusti 2003 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt mot Europeiska unionens råd. Sökanden företräds av advokaten H. Bleier, i egenskap av ombud.

Sökanden yrkar att förstainstansrätten skall

- ogiltigförklara rådets förordning (EG) nr 985/2003 av den 5 juni 2003 om ändring av de antidumpningsåtgärder som infördes genom förordning (EG) nr 1334/1999 på import av magnesiumoxid med ursprung i Folkrepubliken Kina (¹),
- förplikta Europeiska unionens råd att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Rådet har genom den ifrågasatta förordningen, på grundval av en partiell interimsoversyn, ändrat formen för antidumpningstullarna på import av magnesiumoxid med ursprung i Folkrepubliken Kina. Sökanden har i egenskap av importör deltagit i den översyn som föregick antagandet av den ifrågasatta förordningen. Den gör gällande att förordningen står i strid med materiell gemenskapsrätt, eftersom det förekommit väsentliga felaktigheter vid tillämpningen av rådets förordning (EG) nr 384/96 (²).

Sökanden anför att kommissionen har gjort en felaktig bedömning när den överhuvudtaget på eget initiativ inledde en partiell översyn. De grunder som har angivits i kommissionens tillkännagivande motiverar under inga omständigheter någon översyn. Kommissionen har gjort gällande att den omständigheten att det inte gjordes någon åtskillnad mellan försäljningen till närstående parter och försäljningen till icke-närstående parter, eller mellan direkt försäljning och indirekt försäljning kunde medföra problem vid genomförandet. Detta är emellertid felaktigt. Inga problem kunde uppkomma vid genomförandet av bestämmelserna.

Dessutom skiljer sig motiveringen till den ifrågasatta förordningen från den som angavs i tillkännagivandet om inledande av en partiell interimsoversyn. Antingen är tillkännagivandet om inledande bristfälligt motiverat i formellt avseende eller så är grunderna för att ändra formen för tullarna bristfälliga i materiellt avseende. Kommissionen har gjort en felaktig bedömning när den i den ifrågasatta förordningen skiljer mellan närstående och icke-närstående försäljningskedjor och mellan direkt och indirekt försäljning inom gemenskapen.

Sökanden har även gjort gällande att den ifrågasatta förordningen står i strid med förordning (EG) nr 384/96, eftersom en partiell interimsoversyn inte kan ligga till grund för en ändring av tullformen. Enligt tillkännagivandet skulle översynen vara begränsad till "de vidtagna åtgärdernas form", men så är inte fallet. Vidare har tullarnas storlek fastställts godtyckligt. Enligt förordning (EG) nr 384/96 får inte undersökningsresultat som är äldre än 12 år användas. I förordningen föreskrivs att endast undersökningsresultat som inte är äldre än 5 år får användas.

Slutligen kunde inga konkreta dumpningsmarginaler fastställas vid den senaste undersökningen och det är därför obegripligt hur denna kan ligga till grund för en tull på 27,1 procent.

(¹) EUT L 143, s. 1.

(²) Rådets förordning (EG) nr 384/96 av den 22 december 1995 om skydd mot dumpad import från länder som inte är medlemmar i Europeiska gemenskapen (EGT L 56, s. 1), senast ändrad genom förordning (EG) nr 1972/2002 (EGT L 305, s. 1).

Talan mot Europeiska gemenskapernas kommission väckt den 19 augusti 2003 av British United Provident Association Limited, BUPA Insurance Limited och BUPA Ireland Limited

(Mål T-289/03)

(2003/C 264/55)

(Rättegångsspråk: engelska)

British United Provident Association Limited, London (Förenade kungariket), BUPA Insurance Limited, London (Förenade kungariket) och BUPA Ireland Limited, Dublin (Irland) har den 19 augusti 2003 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt mot Europeiska gemenskapernas kommission. Sökandena företräds av N. Green, QC, K. Bacon, Barrister, B. Amory, lawyer och J. Burke, Barrister.

Sökanden yrkar att förstainstansrätten skall

- ogiltigförklara kommissionens beslut K/2003/1322 slutligt av den 13 maj 2003,
- förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Sökandena tillhandahåller privata sjukförsäkringar i Irland. Kommissionen gjorde i det ifrågasatta beslutet inte några invändningar mot den riskutjämningsordning som de irländska myndigheterna skall genomföra på den irländska marknaden för privata sjukförsäkringar. Enligt sökandena medför denna ordning att den största leverantören av sjukförsäkringar, Voluntary Health Insurance Board, subventioneras. Denna subvention finansieras genom avgifter som skall betalas av sökandena.

Sökandena har till stöd för sin talan för det första gjort gällande att kommissionen har gjort sig skyldig till en felaktig tillämpning av artikel 87.1 EG. Enligt sökandena ansåg kommissionen nämligen att riskutjämningsordningen i princip skulle anses utgöra stöd i den mening som avses i artikel 87.1 EG. Kommissionen fann emellertid att denna ordning utgjorde en kompensation för de allmännyttiga skyldigheter som åligger Voluntary Health Insurance Board.

Kommissionen har, enligt sökandena, gjort en felaktig tillämpning av kriteriet avseende kompensation för fullgörande av allmännyttiga skyldigheter såsom detta har definierats i domstolens rättspraxis (¹). Sökandena har anfört att de skyldigheter som kommissionen nämnt avsåg kraven att privata sjukförsäkringsbolag i Irland skulle iaktta principerna om fri anslutning, enhetlig prissättning, miniminivå för förmånerna och livstids skydd. Enligt sökandena skall inte dessa krav anses utgöra allmännyttiga skyldigheter eller skyldigheter till följd av tillhandahållande av tjänster av allmänt ekonomiskt intresse. Dessa krav skall snarare ses som en allmän reglering av marknaden som gäller för samtliga försäkringsbolag. Sökandena har dessutom anfört att kommissionen inte har bedömt huruvida nämnda krav medförde en finansiell belastning för Voluntary Health Insurance Board.

Sökandena har anfört att kommissionen ansåg att det ifrågasatta beslutet i andra hand kunde grundas på att riskutjämningsordningen kunde godkännas enligt artikel 86.2 EG. Enligt sökandena har kommissionen inte försäkrat sig om att villkoren för godkännande enligt denna artikel var uppfyllda. De anser att de krav som gällde för de privata sjukförsäkringarna inte motsvarade tjänster av allmänt ekonomiskt intresse. Sökandena har dessutom anfört att kommissionens argument ifråga om nödvändighet och proportionalitet vilade på såväl ett oriktigt resonemang som på en oriktig bedömning av de faktiska omständigheterna. Sökandena har vidare betonat att kommissionen inte har prövat huruvida ifrågavarande ordning påverkar handelsutvecklingen till skada för gemenskapens intressen.

Sökandena har även anfört att kommissionen har underlåtit att pröva huruvida riskutjämningsordningen innebar ett åsidosättande av artikel 82 EG jämförd med artiklarna 86.1 EG, 43 EG och 49 EG samt direktiv 92/49/EEG (?).

Sökandena har slutligen gjort gällande att kommissionen borde ha inlett ett formellt granskningsförfarande enligt artikel 88.2 EG med hänsyn till komplexiteten hos de argument som sökanden har anfört avseende de faktiska och rättsliga omständigheterna samt med hänsyn till den ekonomiska analys som var nödvändig.

- (¹) Dom av den 22 november 2001 i mål C-53/00, Ferring (REG 2001, s. I-9067), och av den 24 juli 2003 i mål C-280/00, Altmark Trans GmbH och Regierungspräsidium Magdeburg (REG 2003, s. I-0000).
- (²) Rådets direktiv 92/49/EEG av den 18 juni 1992 om samordning av lagar och andra författningar som avser annan direkt försäkring än livförsäkring samt om ändring av direktiv 73/239/EEG och 88/357/EEG (tredje direktivet om annan direkt försäkring än livförsäkring) (EGT L 228, p. 1; svensk specialutgåva, område 6, volym 3, s. 160).

Talan mot Europeiska gemenskapernas kommission väckt den 18 augusti 2003 av Georgios Pantoulis

(Mål T-290/03)

(2003/C 264/56)

(Rättegångsspråk: grekiska)

Georgios Pantoulis, Bryssel, har den 18 augusti 2003 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt. Sökanden företräds av advokat Charisios Tagaras.

Sökanden yrkar att domstolen skall

- ogiltigförklara beslutet som fattats av uttagningskommittén för uttagningsprovet KOM/A/6/01 – Sektion 02 – om att inte uppta sökanden på reservlistan samt kommissionens beslut av den 10 juni 2003 att ogilla sökandens klagomål nr R/55/2003, som ingavs den 10 februari 2003, om ogiltigförklaring av uttagningskommitténs beslut,
- förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Sökanden har till stöd för sitt yrkande gjort gällande åsidosättande av meddelandet om uttagningsprov, åsidosättande av principerna och reglerna för uttagningskommitténs arbete, åsidosättande av likabehandlingsprincipen samt av tjänsteföreskrifterna (bilaga III) genom

- underlåtenhet att pröva ett okänt antal sökande i deras "huvudspråk",
- underlåtenhet att pröva sökanden i dennes – av honom angivna – tredje språk samt genom den olika behandling som (enligt sökanden) gjordes av sökandena i fråga om prövningen av deras tredje språk samt eventuellt deras kunskaper i andra språk, och genom
- tillsättande av andra medlemmar i uttagningskommittén – utöver de ursprungligen tillsatta – efter att namnen på de sökanden som klarat det muntliga provet blivit känt, på grund av att uttagningskommittén hade två medlemmar som tillsattes av personalkommittén istället för en medlem, samt en annan sammansättning av uttagningskommittén under genomförandet av det muntliga provet.

Talan mot Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) väckt den 20 augusti 2003 av Messe Berlin GmbH

(Mål T-292/03)

(2003/C 264/57)

(Rättegångsspråk: tyska)

Messe Berlin GmbH, Berlin (Tyskland), har den 20 augusti 2003 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt mot Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller). Sökanden företräds av advokaterna R. Lange och E. Schalast.

Sökanden yrkar att förstainstansrätten skall

- ogiltigförklara det beslut som andra överklagandenämnden vid harmoniseringsbyrån fattade den 5 juni 2003 (ärende R 646/2001-2),
- förplikta harmoniseringsbyrån att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Sökt gemenskapsvarumärke:

Ordmärket "HOMETECH" – Ansökan nr 1 985 118

Varor eller tjänster: Varor och tjänster som ingår i klasserna 16 och 41

Beslut som har överklagats till överklagandenämnden: Granskarens beslut att avslå registreringsansökan vad gäller "trycksaker" i klass 16 och "anordnande och organisering av mäsor, utställningar, seminarier och kongresser" i klass 41

Överklagandenämndens beslut: Avslag på överklagandet

Grunder:

- Varumärket har särskiljningsförmåga i den mening som avses i artikel 7.1 b i förordning (EG) nr 40/94.
- Varumärket består inte av beskrivande upplysningar i den mening som avses i artikel 7.1 c i förordning (EG) nr 40/94.

Talan mot Europeiska gemenskapernas kommission väckt den 29 augusti 2003 av Poli Sud s.r.l.

(Mål T-295/03)

(2003/C 264/58)

(Rättegångsspråk: italienska)

Poli Sud s.r.l. har den 29 augusti 2003 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt mot Europeiska gemenskapernas kommission. Sökanden företräds av advokaten Michele Arcangelo Calabrese, i egenskap av ombud.

Sökanden yrkar att förstainstansrätten skall

- ogiltigförklara det ifrågasatta avslagsbeslutet, och
- förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Grunderna och huvudargumenten motsvarar dem som åberopats i mål T-139/03, Nuova Agricast mot kommissionen ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ EUT C 146, 21.6.2003, s. 43.

Talan mot Europeiska gemenskapernas kommission väckt den 29 augusti 2003 av Proteco s.r.l.

(Mål T-296/03)

(2003/C 264/59)

(Rättegångsspråk: italienska)

Proteco s.r.l. har den 29 augusti 2003 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt mot Europeiska gemenskapernas kommission. Sökanden företräds av advokaten Michele Arcangelo Calabrese, i egenskap av ombud.

Sökanden yrkar att förstainstansrätten skall

- ogiltigförklara det ifrågasatta avslagsbeslutet, och
- förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Grunderna och huvudargumenten motsvarar dem som åberopats i mål T-139/03, Nuova Agricast mot kommissionen ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ EUT C 146, 21.6.2003, s. 43.

Talan mot Europeiska gemenskapernas kommission väckt den 29 augusti 2003 av Tomasetto Achille s.a.s. di Tomasetto Andrea & C.

(Mål T-297/03)

(2003/C 264/60)

(Rättegångsspråk: italienska)

Tomasetto Achille s.a.s. di Tomasetto Andrea & C. har den 29 augusti 2003 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt mot Europeiska gemenskapernas kommission. Sökanden företräds av advokaten Michele Arcangelo Calabrese, i egenskap av ombud.

Sökanden yrkar att förstainstansrätten skall

- ogiltigförklara det ifrågasatta avslagsbeslutet, och
- förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Grunderna och huvudargumenten motsvarar dem som åberopats i mål T-139/03, Nuova Agricast mot kommissionen ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ EUT C 146, 21.6.2003, s. 43.

Talan mot Europeiska gemenskapernas kommission väckt den 29 augusti 2003 av Lavorazione Cuoio e Pelli Bieffe s.r.l.

(Mål T-298/03)

(2003/C 264/61)

(Rättegångsspråk: italienska)

Lavorazione Cuoio e Pelli Bieffe s.r.l. har den 29 augusti 2003 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt mot Europeiska gemenskapernas kommission. Sökanden företräds av advokaten Michele Arcangelo Calabrese, i egenskap av ombud.

Sökanden yrkar att förstainstansrätten skall

- ogiltigförklara det ifrågasatta avslagsbeslutet, och
- förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Grunderna och huvudargumenten motsvarar dem som åberopats i mål T-139/03, Nuova Agricast mot kommissionen ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ EUT C 146, 21.6.2003, s. 43.

Talan mot Europeiska gemenskapernas kommission väckt den 29 augusti 2003 av Nuova Fa.U.Di. s.r.l.

(Mål T-299/03)

(2003/C 264/62)

(Rättegångsspråk: italienska)

Nuova Fa.U.Di. s.r.l. har den 29 augusti 2003 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt mot Europeiska gemenskapernas kommission. Sökanden företräds av advokaten Michele Arcangelo Calabrese, i egenskap av ombud.

Sökanden yrkar att förstainstansrätten skall

- ogiltigförklara det ifrågasatta avslagsbeslutet, och
- förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Grunderna och huvudargumenten motsvarar dem som åberopats i mål T-139/03, Nuova Agricast mot kommissionen ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ EUT C 146, 21.6.2003, s. 43.

Talan mot Europeiska unionens råd väckt den 29 augusti 2003 av Moser Baer India Limited

(Mål T-300/03)

(2003/C 264/63)

(Rättegångsspråk: engelska)

Moser Baer India Limited, New Delhi (Indien), har den 29 augusti 2003 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt mot Europeiska unionens råd. Sökanden företräds av P. Bently, QC, advokaten K. Adamantopoulos, R. MacLean, solicitor, och J. Branto, solicitor, i egenskap av ombud, med delgivningsadress i Luxemburg.

Sökanden yrkar att förstainstansrätten skall

- ogiltigförklara rådets förordning (EG) nr 960/2003 av den 2 juni 2003 såvitt förordningen gäller sökanden, och
- förplikta rådet att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Sökanden i detta mål är ett bolag bildat enligt indisk rätt. Sökanden tillverkar inspelningsbara cd-skivor (cdr), återskrivbara cd-skivor (cdrw) och cd-romskivor. Sökanden tillverkar dessutom olika former av lagringsmedia, särskilt mikrodisketter, inom en industriell frizon för bearbetning på export (EPZ).

Efter det att klagomål getts in från gemenskapstillverkare av inspelningsbara cd-skivor, som grupperats inom sammanslutningen CECMA, förklarade kommissionen att den skulle inleda parallella antidumpnings- och antisubventionsförfaranden vad avser import till Europeiska gemenskapen av inspelningsbara cd-skivor med ursprung i Indien. Antidumpningsförfarandet avslutades utan att några åtgärder vidtogs. Detta förfarande avser därför endast det utjämningsförfarande avseende inspelningsbara cd-skivor som ledde fram till att den ifrågasatta förordningen antogs. Genom denna förordning införs en utjämningsstull om 7,3 procent på import av inspelningsbara cd-skivor med ursprung i Indien ⁽¹⁾.

Till stöd för sina yrkanden anför sökanden följande:

- Genom att fastställa att 4.2 år skall vara den period över vilken det påstådda stödet skall fördelas, gjorde rådet sig skyldigt till en uppenbart oriktig bedömning vad gäller fastställandet av normal avskrivning av sökandens anläggning och utrustning samt åsidosatte artiklarna 5, 7.3 och 11.1 i antisubventionsförordningen och artikel 253 EG.
- Den omtvistade förordningen är ogiltig eftersom en obegriplig förklaring av beräkningen av de 4.2 åren gavs till sökanden under det administrativa förfarandet, och därigenom åsidosattes dennes rätt till försvar eller, alternativt, artikel 253 EG.
- Vid bedömningen av konsekvenserna av importen från Indien till gemenskapsindustrin och vid bedömningen av frågan huruvida dylik import vållade gemenskapsindustrin någon skada, underlät rådet att göra en objektiv bedömning av samtliga relevanta fakta på sätt som erfordras enligt artikel 8.2 och 8.6 i antisubventionsförordningen. Vidare gjorde rådet sig därvid skyldigt till en rad uppenbart felaktiga bedömningar.

- Genom att fastställa den skada som vållats av en annan känd skadeorsak, nämligen import från Taiwan som inte tillskrevs den subventionerade importen, gjorde rådet sig skyldigt till en uppenbart felaktig bedömning vid tillämpningen av artikel 8.6 och 8.7 i antisubventionsförordningen
- Genom att fastställa att skada som orsakats av en annan känd skadeorsak, nämligen den påstådda konkurrensbegränsande diskriminerande prissättningen av gemenskapens teknologileverantör, inte tillskrevs den subventionerade importen, underlät rådet att följa det korrekta förfarandet för tillämpningen av artikel 8.6 och 8.7 i antisubventionsförordningen.

⁽¹⁾ Rådets förordning (EG) nr 960/2003 av den 2 juni 2003 om införande av en slutgiltig utjämningsstull på import av inspelningsbara cd-skivor med ursprung i Indien (EUT L 138, s. 1).

Talan mot Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) väckt den 4 september 2003 av PTV Planung Transport Verkehr AG

(Mål T-302/03)

(2003/C 264/64)

(Rättegångsspråk: tyska)

PTV Planung Transport Verkehr AG, Karlsruhe (Tyskland) har den 4 september 2003 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt mot Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller). Sökanden företräds av advokaten F. Nielsen.

Sökanden yrkar att förstainstansrätten skall

- ogiltigförklara det beslut som andra överklagandenämnden vid harmoniseringsbyrån fattade den 1 juli 2003 (ärende R 1046/2001-2),
- förplikta harmoniseringsbyrån att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Sökt gemenskapsvarumärke:	Ordmärket "map&guide" – Ansökan nr 2 089 829
Varor eller tjänster:	Varor och tjänster som ingår i klasserna 9, 41 och 42 (datorprogramvara, genomförande av utbildning inom programvarurådet och utarbetande av ADB-program)
Beslut som har överklagats till överklagandenämnden:	Granskarens beslut att avslå registreringsansökan i den del den avser datorprogramvara och utarbetande av ADB-program
Överklagandenämndens beslut:	Avslag på överklagandet
Grunder:	Överträdelse av artikel 7.1 b i förordning (EG) nr 40/94.

Talan mot Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) väckt den 8 september 2003 av Bayer AG

(Mål T-304/03)

(2003/C 264/65)

(Rättegångsspråket skall fastställas i enlighet med artikel 131.2 i rättegångsreglerna – Ansökan är avfattad på tyska)

Bayer AG, Leverkusen (Tyskland) har den 8 september 2003 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt mot Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller). Sökanden företräds av advokaten M. Wolpert. Ytterligare part i förfarandet vid överklagandenämnden var Sanofi-Synthelabo (Société anonyme), Paris (Frankrike).

Sökanden yrkar att förstainstansrätten skall

- ändra det beslut som den fjärde avdelningen vid överklagandenämnden vid Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) fattade den 4 juni 2003 (ärende R 452/2002-4) och ogilla invändningen,
- förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Sökande av gemenskapsvarumärket:	sökanden
Sökt varumärke:	Ordmärket "NEXAVAR", avseende varor i klass 5 (farmaceutiska och veterinärmedicinska preparat, diagnostiska preparat för medicinska ändamål) – Ansökan nr 1 534 213
Innehavare av det varumärke eller kännetecken som åberopats som hinder för registrering i invändningsförfarandet:	Sanofi-Synthelabo (Société anonyme)
Varumärke eller kännetecken som åberopats som hinder för registrering:	Det nationella ordmärket "BESAVAR" för varor i klass 5 (farmaceutiska preparat)
Invändningsenhetens beslut:	Invändningen avlogs
Överklagandenämndens beslut:	Invändningsenhetens beslut upphävdes. Ansökan avlogs
Anförda grunder:	Det föreligger ingen förväxlingsrisk.

Talan mot Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) väckt den 4 september 2003 av WHG Westdeutsche Handelsgesellschaft mbH

(Mål T-307/03)

(2003/C 264/66)

(Rättegångsspråket skall fastställas i enlighet med artikel 131.2 i rättegångsreglerna – det språk på vilket ansökan är utformad: tyska)

WHG Westdeutsche Handelsgesellschaft mbH, Hagen (Tyskland) har den 4 september 2003 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt mot Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller). Sökanden företräds av advokaten U. Schuster. Den andra parten vid överklagandenämnden var Kaufring AG, Düsseldorf (Tyskland).

Sökanden yrkar att förstainstansrätten skall

- ogiltigförklara det beslut som fjärde överklagandenämnden vid harmoniseringsbyrån fattade den 12 maj 2003 (ärende R 52/2002-4) i den del överklagandet i punkt 2 i beslutet avsågs beträffande varorna "bijouterier" och "Fodral för sportredskap som är anpassade till de varor de skall innehålla",
- förplikta harmoniseringsbyrån att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Sökande av gemenskapsvarumärke:	Kaufring AG
Sökt gemenskapsvarumärke:	Figurmärket "UNICA", bland annat för varor som ingår i klasserna 14, 22, 23, 24 och 28 – Ansökan nr 41 244
Innehavare av varumärken eller kännetecken som åberopas i invändningsförfarandet:	Sökanden
Varumärken eller kännetecken som åberopas i invändningsförfarandet:	Det tyska ordmärket "UNI CAT" (nr 2 070 215) för varor i klass 25 (kläder, huvudbonader)
Invändningsenhetens beslut:	Delvis avslag på invändningen
Överklagandenämndens beslut:	Upphävade av beslutet vad avser "Plastfibrer för textila ändamål" (klass 22) "Garn och tråd för textil användning" (klass 23). I övrigt avslag på sökandens överklagande
Grunder:	Åsidosättande av artikel 8.1 b i förordning (EG) nr 40/94.

Talan mot Europeiska gemenskapernas kommission väckt den 8 september 2003 av Valérie Wiame

(Mål T-308/03)

(2003/C 264/67)

(Rättegångsspråk: franska)

Valérie Wiame, Enghien, Belgien, har den 8 september 2003 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt mot Europeiska gemenskapernas kommission. Sökanden företräds av advokaterna Sébastien Orlandi, Albert Coolen, Jean-Noël Louis och Etienne Marchal, med delgivningsadress i Luxemburg.

Sökanden yrkar att förstainstansrätten skall

- ogiltigförklara kommissionens beslut av den 22 juli 2002 om fastställande av sökandens anställningsvillkor såsom tillfälligt anställd, i den del kontraktet rättsstridigt är grundat på artikel 2 b i anställningsvillkoren för övriga anställda för en tidsbegränsad period mellan den 1 juli 2002 och den 31 mars 2003,
- förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Sökanden har varit anställd vid kommissionen såsom tillfälligt anställd fram till den 31 mars 2003. Sökanden anger att hon, mot bakgrund av att hon fått precisa garantier av sina överordnade rörande förlängningen av hennes kontrakt, fortsatte att utöva de permanenta arbetsuppgifter i den europeiska förvaltningen som hon hade anförtratts mellan den 1 april och den 30 juni 2002. Den 22 juli 2002 upprättade kommissionen ett nytt kontrakt om tillfällig anställning för perioden mellan den 1 juli 2002 och den 31 mars 2003. Detta kontrakt grundades på artikel 2 b i anställningsvillkoren för övriga anställda.

Efter klagomål av sökanden utbetalade kommissionen sökanden ett belopp motsvarande tre månadslöner i kompensation, men vägrade att ge sökanden ett kontrakt på obestämd tid i enlighet med artikel 2 a i anställningsvillkoren för övriga anställda.

Som stöd för sin talan åberopar sökanden att artiklarna 2 och 8 i anställningsvillkoren för övriga anställda har överträtts och att principen om skyddet för berättigade förväntningar samt omsorgsplikten har åsidosatts.

Talan mot Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) väckt den 12 september 2003 av Wassen International Limited

(Mål T-312/03)

(2003/C 264/68)

(Rättegångsspråket skall fastställas i enlighet med artikel 131.2 i rättegångsreglerna – ansökan är avfattad på engelska)

Wassen International Limited, Leatherhead (Förenade kungariket), har den 12 september 2003 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt mot Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller). Sökanden företräds av advokaten M. Edenborough. Även Stroschein Gesundkost GmbH var part i förfarandet vid överklagandenämnden.

Sökanden yrkar att förstainstansrätten skall

- ta upp sökandens talan till prövning,
- återförvisa ansökan om gemenskapsvarumärke nr 1 083 567 till harmoniseringsbyrån för att möjliggöra registrering,
- ogiltigförklara invändningsenhetens beslut nr 2920/2001,
- ogiltigförklara fjärde överklagandenämndens beslut nr R0121/2002-4,
- förplikta svaranden att ersätta sökandens rättegångskostnader som har uppkommit i samband med denna talan, i förfarandet vid överklagandenämnden och vid invändningsenheten.

Grunder och huvudargument

Sökande av gemenskapsvarumärke: Wassen International Limited

Sökt gemenskapsvarumärke: Ordmärket SELENIUM-ACE, för varor som ingår i klasserna 3 och 5 (Kosmetika, tvål, krämer, kosttillskott, vitaminer, ...)

Innehavare av det varumärke eller kännetecken som åberopats som hinder för registrering i invändningsförfarandet:

Stroschein Gesundkost GmbH

Varumärke eller kännetecken som åberopats som hinder för registrering i invändningsförfarandet:

Det nationella figurmärket Selenium Spezial A-C-E och kännetecknet för varor i klasserna 5 och 30 (Icke-medicinska och icke-farmaceutiska preparat av stärkelse, kalciumsalt, magnesium stearat och jäst såsom kosttillskott)

Invändningsenhetens beslut:

Avslag på ansökan om gemenskapsvarumärke och godkännande av invändningen

Överklagandenämndens beslut:

Avslag på sökanden Wassen International Limiteds ansökan om gemenskapsvarumärke

Grunder:

Sökanden har gjort gällande att det har skett en överträdelse av förordning nr 40/94⁽¹⁾ genom att det i det omtvistade beslutet fastställdes att det föreligger en risk för förväxling av varumärkena.

⁽¹⁾ Rådets förordning (EG) nr 40/94 av den 20 december 1993 om gemenskapsvarumärken (EGT L 11, 1994, s. 1; svensk specialutgåva, område 17, volym 2, s. 3).

Avskrivning av mål T-250/99⁽¹⁾

(2003/C 264/69)

(Rättegångsspråk: nederländska)

Genom beslut av den 2 september 2003 har ordföranden på andra avdelningen i utökad sammansättning vid Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt förordnat om avskrivning av mål T-250/99, Shell Nederland Verkoopmaatschappij B.V. mot Europeiska gemenskapernas kommission.

⁽¹⁾ EGT C 20, 22.1.2000.

Avskrivning av mål T-288/99 ⁽¹⁾

(2003/C 264/70)

(Rättegångsspråk: nederländska)

Genom beslut av den 2 september 2003 har ordföranden på andra avdelningen i utökad sammansättning vid Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt förordnat om avskrivning av mål T-288/99, Evers V.O.F. mot Europeiska gemenskapernas kommission.

⁽¹⁾ EGT C 63, 4.3.2000.

Avskrivning av mål T-111/03 ⁽¹⁾

(2003/C 264/72)

(Rättegångsspråk: franska)

Genom beslut av den 16 juli 2003 har ordföranden på andra avdelningen vid Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt förordnat om avskrivning av mål T-111/03, Michel Nolin mot Europeiska gemenskapernas kommission.

⁽¹⁾ EGT C 124, 24.5.2003.

Avskrivning av mål T-318/99 ⁽¹⁾

(2003/C 264/71)

(Rättegångsspråk: nederländska)

Genom beslut av den 2 september 2003 har ordföranden på andra avdelningen i utökad sammansättning vid Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt förordnat om avskrivning av mål T-318/99, Avia Nederland Coöperatie U.A. mot Europeiska gemenskapernas kommission.

⁽¹⁾ EGT C 63, 4.3.2000.

Avskrivning av mål T-249/03 R

(2003/C 264/73)

(Rättegångsspråk: franska)

Genom beslut av den 5 augusti 2003 har ordföranden på första avdelningen vid Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt förordnat om avskrivning av mål T-249/03 R, Y mot Europeiska gemenskapernas kommission.

III

(Upplysningar)

(2003/C 264/74)

Domstolens senaste offentliggörande i Europeiska unionens officiella tidning

EUT C 251, 18.10.2003

Senaste listan över offentliggöranden

EUT C 239, 4.10.2003

EUT C 226, 20.9.2003

EUT C 213, 6.9.2003

EUT C 200, 23.8.2003

EUT C 184, 2.8.2003

EUT C 171, 19.7.2003

Dessa texter är tillgängliga på:

EUR-Lex: <http://europa.eu.int/eur-lex>CELEX: <http://europa.eu.int/celex>
